

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 175

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

55. sējums
2012. gada 5. jūlijs

Saturs

II Nelegislatīvi akti

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

2012/357/ES:

- ★ ĀKK un ES Ministru padomes Lēmums Nr. 2/2012 (2012. gada 15. jūnijs) par Dienvidsudānas Republikas statusu saistībā ar Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses 1

REGULAS

- ★ Komisijas Regula (ES) Nr. 587/2012 (2012. gada 7. jūnijs), ar ko nosaka aizliegumu Portugāles karoga kuģiem zvejot Atlantijas zilo marlinu Atlantijas okeānā 3
- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 588/2012 (2012. gada 3. jūlijs) par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā [Kalocsai fűszerpaprika-őrlemény (ACVN)] 5
- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 589/2012 (2012. gada 4. jūlijs), ar ko apstiprina darbīgo vielu fluksapiroksādu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un groza Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu ⁽¹⁾ 7

Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 590/2012 (2012. gada 4. jūlijs), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 11

Cena: EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 591/2012 (2012. gada 4. jūlijs), ar ko groza ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 971/2011 2011./2012. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievadmuitas nodokļus dažiem cukura nozares produktiem	13
---	----

LĒMUMI

2012/358/ES:

★ Komisijas Īstenošanas lēmums (2012. gada 3. jūlijs), ar ko nosaka Savienības finansiālo ieguldījumu to izdevumu segšanā, kuri radušies Vācijai, īstenojot putnu gripas apkarošanas ārkārtas pasākumus 2010. gada novembrī (izziņots ar dokumenta numuru C(2012) 4359).....	15
--	----

2012/359/ES:

★ Eiropas Centrālās bankas Lēmums (2012. gada 28. jūnijs), ar ko groza Lēmumu ECB/2011/25 par papildu pagaidu pasākumiem attiecībā uz Eurosistēmas refinansēšanas operācijām un nodrošinājuma atbilstību (ECB/2012/11)	17
--	----

III Citi tiesību akti

EIROPAS EKONOMIKAS ZONA

205/2011/KOL:

★ EBTA Uzraudzības iestādes Lēmums Nr. 205/11/COL (2011. gada 29. jūnijs) par papildu nolīgumu attiecībā uz <i>Hurtigruten</i> pakalpojumiem (Norvēģija)	19
--	----

II

(Nelegislatīvi akti)

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

ĀKK UN ES MINISTRU PADOMES LĒMUMS Nr. 2/2012

(2012. gada 15. jūnijs)

par Dienvidsudānas Republikas statusu saistībā ar Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses

(2012/357/ES)

ĀKK UN ES MINISTRU PADOME,

ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts Kotonū 2000. gada 23. jūnijā ⁽¹⁾, pirmo reizi grozīts Luksemburgā 2005. gada 25. jūnijā ⁽²⁾ un otro reizi grozīts Vagadugu 2010. gada 22. jūnijā ⁽³⁾ ("ĀKK un ES partnerattiecību nolīgums"), un jo īpaši tā 94. pantu,

ņemot vērā ĀKK un EK Ministru padomes Lēmumu Nr. 1/2005 (2005. gada 8. marts) par ĀKK un EK Ministru padomes Reglamenta pieņemšanu ⁽⁴⁾, un jo īpaši tā 8. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Otrais grozījums ĀKK un ES partnerattiecību nolīgumā provizorisks tiek piemērots no 2010. gada 31. oktobra.
- (2) ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma 94. pantā ir noteikts, ka jebkuri valstu pievienošanās pieteikumi ir jāiesniedz un jāapstiprina Ministru padomei.

⁽¹⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.

⁽²⁾ Nolīgums, ar kuru groza Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts Kotonū 2000. gada 23. jūnijā (OV L 209, 11.8.2005., 27. lpp.).

⁽³⁾ Nolīgums, ar kuru otro reizi groza Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts Kotonū 2000. gada 23. jūnijā un pirmo reizi grozīts Luksemburgā 2005. gada 25. jūnijā (OV L 287, 4.11.2010., 3. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 95, 14.4.2005., 44. lpp.

- (3) Dienvidsudānas Republika 2012. gada 20. martā iesniedza pievienošanās pieteikumu saskaņā ar ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma 94. pantu, kā arī lūgumu piešķirt tai novērotāja statusu, kas līdz pievienošanās procesa pabeigšanai tai ļautu līdzdarboties kopīgajās iestādēs, kuras izveidotas ar minēto nolīgumu.

- (4) Novērotāja statusam vajadzētu būt spēkā līdz 2012. gada 20. novembrim. Dienvidsudānas Republikai vēlākais minētajā dienā būtu jādeponē pievienošanās akts ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma depozitāriem, proti, Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretariātam un ĀKK valstu sekretariātam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Pievienošanās un novērotāja statusa pieteikumu apstiprināšana

Ar šo tiek apstiprināts Dienvidsudānas Republikas pieteikums, lai pievienotos Partnerattiecību nolīgumam starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts Kotonū 2000. gada 23. jūnijā, pirmo reizi grozīts Luksemburgā 2005. gada 25. jūnijā un otro reizi grozīts Vagadugu 2010. gada 21. jūnijā.

Līdz 2012. gada 20. novembrim Dienvidsudānai attiecībā uz ĀKK un ES partnerattiecību nolīgumu ir novērotāja statuss.

Dienvidsudāna vēlākais minētajā dienā deponē pievienošanās aktu ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma depozitāriem, proti, Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretariātam un ĀKK valstu sekretariātam.

*2. pants***Stāšanās spēkā**

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā pieņemšanas.

Portvilā, 2012. gada 15. jūnijā

ĀKK un ES Ministru padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. BAPTISTE

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 587/2012

(2012. gada 7. jūnijs),

ar ko nosaka aizliegumu Portugāles karoga kuģiem zvejot Atlantijas zilo marlīnu Atlantijas okeānā

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem⁽¹⁾, un jo īpaši tās 36. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Padomes 2012. gada 17. janvāra Regulā (ES) Nr. 44/2012, ar ko 2012. gadam nosaka ES ūdeņos pieejamās zvejas iespējas un ES kuģu zvejas iespējas ūdeņos, kas nav ES ūdeņi, no konkrētiem zivju krājumiem un zivju krājumu grupām, kuras ir starptautisku sarunu vai nolīgumu priekšmets⁽²⁾, ir noteiktas kvotas 2012. gadam.
- (2) Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju šīs regulas pielikumā minētās dalībvalsts karoga kuģi vai kuģi, kas reģistrēti šajā dalībvalstī, ar nozveju no pielikumā norādītā krājuma ir pilnībā apguvuši 2012. gadam iedalīto kvotu.
- (3) Tāpēc jāaizliedz ar šo krājumu saistītas zvejas darbības,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Kvotas pilnīga apguve

Nozvejas kvotu 2012. gadam, kura šīs regulas pielikumā minētajai dalībvalstij iedalīta pielikumā norādītajam krājumam, uzskata par pilnībā apgūtu no pielikumā noteiktās dienas.

2. pants

Aizliegumi

Ar šīs regulas pielikumā norādīto krājumu saistītas zvejas darbības, kuras veic pielikumā minētās dalībvalsts karoga kuģi vai kuģi, kas reģistrēti šajā dalībvalstī, ir aizliegtas no minētajā pielikumā noteiktās dienas. Konkrēti, pēc minētās dienas ir aizliegts paturēt uz kuģa, pārvietot, pārkraut citā kuģī vai izkraut zivis, ko minētie kuģi nozvejojuši no šā krājuma.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2012. gada 7. jūnijā

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektore
Lowri EVANS

⁽¹⁾ OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 25, 27.1.2012., 55. lpp.

PIELIKUMS

Nr.	5/T&Q
Dalībvalsts	Portugāle
Krājums	BUM/ATLANT
Suga	Atlantijas zilais marlīns (<i>Makaira nigricans</i>)
Zona	Atlantijas okeāns
Datums	2012. gada 13. maijs

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 588/2012

(2012. gada 3. jūlijs)

par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā [*Kalocsai fűszerpaprika-őrlemény* (ACVN)]

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību⁽¹⁾ un jo īpaši tās 7. panta 4. punkta pirmo daļu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 6. panta 2. punkta pirmo daļu un piemērojot tās 17. panta 2. punktu, Ungārijas iesniegtais pieteikums reģistrēt nosaukumu „*Kalocsai fűszerpaprika-őrlemény*” ir publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*⁽²⁾.

- (2) Komisijai nav iesniegts neviens paziņojums par iebildumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 7. pantu, tāpēc šis nosaukums ir jāreģistrē,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Šīs regulas pielikumā minēto nosaukumu ieraksta reģistrā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2012. gada 3. jūlijā

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
Komisijas loceklis
Dacian CIOLOȘ

⁽¹⁾ OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.

⁽²⁾ OV C 303, 14.10.2011., 16. lpp.

PIELIKUMS

Līguma I pielikumā uzskaitītie lauksaimniecības produkti, kas paredzēti lietošanai pārtikā:

1.8. grupa. Citi Līguma I pielikumā minētie produkti (garšvielas u.c.)

UNGĀRIJA

Kalocsai fűszerpaprika-őrlemény (ACVN)

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 589/2012

(2012. gada 4. jūlijs),

ar ko apstiprina darbīgo vielu fluksapiroksādu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un groza Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 13. panta 2. punktu un 78. panta 2. punktu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 80. panta 1. punkta a) apakšpunktu Padomes Direktīva 91/414/EEK ⁽²⁾ attiecībā uz apstiprinājuma procedūru un nosacījumiem jāpiemēro darbīgajām vielām, par kurām saskaņā ar minētās direktīvas 6. panta 3. punktu pieņemts lēmums pirms 2011. gada 14. jūnija. Attiecībā uz fluksapiroksādu Regulas (EK) Nr. 1107/2009 80. panta 1. punkta a) apakšpunkta nosacījumi ir izpildīti ar Komisijas Lēmumu 2010/672/ES ⁽³⁾.

(2) Saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 6. panta 2. punktu Apvienotā Karaliste 2009. gada 11. decembrī saņēma pieteikumu no BASF SE darbīgās vielas fluksapiroksāda iekļaušanai Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā. Ar Lēmumu 2010/672/ES tika apstiprināts, ka dokumentācija ir pilnīga, proti, to var uzskatīt par atbilstošu Direktīvas 91/414/EEK II un III pielikuma prasībām attiecībā uz datiem un informāciju.

(3) Šīs darbīgās vielas iedarbība uz cilvēku un dzīvnieku veselību un vidi ir novērtēta saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 6. panta 2. un 4. punkta noteikumiem attiecībā uz lietojuma veidiem, kurus ierosinājis pieteikuma iesniedzējs. Izraudzītā ziņotāja dalībvalsts 2011. gada 11. janvārī iesniedza novērtējuma ziņojuma projektu.

(4) Dalībvalstis un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (turpmāk "iestāde") izskatīja novērtējuma ziņojuma projektu. Iestāde 2011. gada 16. decembrī iesniedza Komisijai secinājumus par darbīgās vielas fluksapiroksāda pesticīdu riska novērtējuma salīdzinošo pārskatīšanu ⁽⁴⁾. Dalībvalstis un Komisija novērtējuma ziņojuma projektu izskatīja Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgajā komitejā, un 2012. gada 1. jūnijā tas tika pabeigts kā Komisijas pārskata ziņojums par fluksapiroksādu.

(5) Dažādajās veiktajās pārbaudēs tika konstatēts, ka fluksapiroksādu saturoši augu aizsardzības līdzekļi kopumā ir uzskatāmi par atbilstošiem Direktīvas 91/414/EEK 5. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā un 5. panta 3. punktā noteiktajām prasībām, jo īpaši attiecībā uz lietojuma veidiem, kas tika pārbaudīti un sīki izklāstīti Komisijas pārskata ziņojumā. Tāpēc ir lietderīgi apstiprināt fluksapiroksādu.

(6) Neskarot saistības, kas apstiprināšanas rezultātā noteiktas ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009, ņemot vērā īpašo situāciju, ko radījusi pāreja no Direktīvas 91/414/EEK uz Regulu (EK) Nr. 1107/2009, tomēr būtu jāpiemēro šādi nosacījumi. Pēc apstiprināšanas dalībvalstīm būtu jāatvēl seši mēneši atļauju pārskatīšanai attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem, kas satur fluksapiroksādu. Dalībvalstīm attiecīgi būtu jāmaina, jāaizstāj vai jāatsauc atļaujas. Atkāpjoties no iepriekš minētā termiņa, jāparedz ilgāks laikposms, lai iesniegtu un novērtētu visu III pielikuma dokumentāciju, kā noteikts Direktīvā 91/414/EEK, par katra augu aizsardzības līdzekļa katru paredzēto lietojuma veidu saskaņā ar vienotajiem principiem.

(7) Kā liecina pieredze, kas gūta, Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā iekļaujot darbīgās vielas, kuras novērtētas saskaņā ar Komisijas 1992. gada 11. decembra Regulu (EEK) Nr. 3600/92, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus tās darba programmas pirmā posma īstenošanai, kas minēta 8. panta 2. punktā Padomes Direktīvā 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū ⁽⁵⁾, var rasties grūtības, interpretējot pašreizējo atļauju turētāju pienākumus attiecībā uz piekļuvi datiem. Lai izvairītos no turpmākiem sarežģījumiem, varētu būt jāprecizē dalībvalstu pienākumi, galvenokārt pienākums pārbaudīt, vai atļaujas turētājam ir piekļuve dokumentācijai, kas atbilst minētās direktīvas II pielikuma prasībām.

⁽¹⁾ OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 290, 6.11.2010., 51. lpp.

⁽⁴⁾ EFSA Journal (2012); 10(1):2522. Pieejams tiešsaistē: www.efsa.europa.eu.

⁽⁵⁾ OV L 366, 15.12.1992., 10. lpp.

Tomēr šāds precizējums, salīdzinot ar līdz šim pieņemtajām direktīvām par grozījumiem minētās direktīvas I pielikumā vai regulās, ar ko apstiprina darbīgās vielas, neparedz nekādus jaunus pienākumus nedz dalībvalstīm, nedz atļauju turētājiem.

- (8) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 13. panta 4. punktu attiecīgi būtu jāgroza pielikums Komisijas 2011. gada 25. maija Īstenošanas regulai (ES) Nr. 540/2011, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 attiecībā uz darbīgo vielu sarakstu⁽¹⁾.
- (9) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbīgās vielas apstiprināšana

Darbīgo vielu fluksapiroksādu, kā norādīts I pielikumā, apstiprina atbilstīgi minētajā pielikumā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. pants

Augu aizsardzības līdzekļu atkārtota novērtēšana

1. Dalībvalstis saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009 vajadzības gadījumā līdz 2013. gada 30. jūnijam groza vai atsauc pašreizējās atļaujas augu aizsardzības līdzekļiem, kas satur darbīgo vielu fluksapiroksādu.

Tās līdz minētajai dienai īpaši pārbauda, vai ir izpildīti šīs regulas I pielikuma nosacījumi, izņemot tos nosacījumus, kas norādīti attiecīgā pielikuma īpašo noteikumu ailē, un vai atļaujas turētājam saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 13. panta 1.–4. punkta nosacījumiem un Regulas (EK) Nr. 1107/2009 62. pantu ir tāda dokumentācija vai piekļuve tādi dokumentācijai, kas atbilst minētās direktīvas II pielikuma prasībām.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, katru atļauto augu aizsardzības līdzekli, kas satur fluksapiroksādu kā vienīgo darbīgo vielu vai vienu no vairākām darbīgajām vielām, kuras ir iekļautas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumā vēlākais līdz 2012. gada 31. decembrim, dalībvalstis atkārtoti novērtē saskaņā ar vienotajiem principiem, kuri noteikti Regulas (EK) Nr. 1107/2009 29. panta 6. punktā, pamatojoties uz dokumentāciju, kas atbilst Direktīvas 91/414/EEK III pielikuma prasībām, un ņemot vērā šīs regulas I pielikuma īpašo noteikumu sleju. Pamatojoties uz minēto novērtējumu, tās nosaka, vai līdzeklis atbilst Regulas (EK) Nr. 1107/2009 29. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

Pēc tam, kad tas ir noteikts, dalībvalstis rīkojas šādi:

- a) ja līdzeklis satur fluksapiroksādu kā vienīgo darbīgo vielu, atļauju vajadzības gadījumā groza vai atsauc vēlākais līdz 2014. gada 30. jūnijam; vai
- b) ja līdzeklis satur fluksapiroksādu kā vienu no vairākām darbīgajām vielām, atļauju vajadzības gadījumā groza vai atsauc vēlākais līdz 2014. gada 30. jūnijam vai līdz datumam, kas šādai grozīšanai vai atsaukšanai paredzēts attiecīgajā tiesību aktā vai aktos, ar kuriem attiecīgā viela vai vielas iekļautas Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā vai ar kuriem minētā viela vai vielas apstiprinātas, izvēloties vēlāko no šiem datumiem.

3. pants

Grozījumi Īstenošanas regulā (ES) Nr. 540/2011

Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas II pielikumu.

4. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas diena

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2013. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2012. gada 4. jūlijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OV L 153, 11.6.2011., 1. lpp.

I PIELIKUMS

Parastais nosaukums, identifikācijas numuri	IUPAC nosaukums	Tīrība ⁽¹⁾	Apstiprināšanas datums	Apstiprināšanas termiņa beigas	Īpaši noteikumi
Fluksapiroksāds CAS Nr. 907204-31-3 CIPAC Nr. 828	3-(difluorometil)-1-metil-N-(3',4',5'-trifluorobifenil-2-il)pirazole-4-karboksamīds	≥ 950 g/kg Toluola piemaisījums tehniskajā materiālā nedrīkst pārsniegt 1 g/kg.	2013. gada 1. janvāris	2022. gada 31. decembris	Lai īstenotu Regulas (EK) Nr. 1107/2009 29. panta 6. punktā minētos vienotos principus, ņem vērā pārskata ziņojuma secinājumus par fluksapiroksādu, un jo īpaši I un II papildinājumu, ko 2012. gada 1. jūnijā pabeidza Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja. Šajā vispārējā novērtējumā dalībvalstīm jāpievērš īpaša uzmanība gruntsūdeņu apdraudējumam, ja darbīgo vielu izmanto reģionos ar jutīgu augsni un/vai klimatiskajiem apstākļiem. Vajadzības gadījumā atļaujas nosacījumos jāiekļauj riska mazināšanas pasākumi. Šajā ierakstā norādītā tīrība noteikta eksperimentālā ražotnē. Dalībvalsts, kura veic pārbaudi, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 38. pantu informē Komisiju par rūpnieciski ražotā tehniskā materiāla specifikāciju.

⁽¹⁾ Sīkāka informācija par darbīgās vielas identitāti un specifikāciju sniegta pārskata ziņojumā.

II PIELIKUMS

Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikuma B daļu papildina ar šādu ierakstu:

Numurs	Parastais nosaukums, identifikācijas numuri	IUPAC nosaukums	Tīrība (*)	Apstiprināšanas datums	Apstiprināšanas termiņa beigas	Īpaši noteikumi
"24	Fluksapiroksāds CAS Nr. 907204-31-3 CIPAC Nr. 828	3-(difluorometil)-1-metil-N-(3',4',5'-trifluorobifenil-2-il)pirazole-4-karboksamīds	≥ 950 g/kg Toluola piemaisījums tehniskajā materiālā nedrīkst pārsniegt 1 g/kg.	2013. gada 1. janvāris	2022. gada 31. decembris	Lai īstenotu Regulas (EK) Nr. 1107/2009 29. panta 6. punktā minētos vienotos principus, ņem vērā pārskata ziņojuma secinājumus par fluksapiroksādu, un jo īpaši I un II papildinājumu, ko 2012. gada 1. jūnijā pabeidza Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja. Šajā vispārējā novērtējumā dalībvalstīm jāpievērš īpaša uzmanība gruntsūdeņu apdraudējumam, ja darbīgo vielu izmanto reģionos ar jutīgu augsni un/vai klimatiskajiem apstākļiem. Vajadzības gadījumā atļaujas nosacījumos jāiekļauj riska mazināšanas pasākumi. Šajā ierakstā norādītā tīrība noteikta eksperimentālā ražotnē. Dalībvalsts, kura veic pārbaudi, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 38. pantu informē Komisiju par rūpnieciski ražotā tehniskā materiāla specifikāciju."

(*) Sīkāka informācija par darbīgās vielas identitāti un specifikāciju sniegta pārskata ziņojumā.

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 590/2012**(2012. gada 4. jūlijs),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari ⁽²⁾, un jo īpaši tās 136. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumu, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta

importa vērtības minētās regulas XVI pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem.

- (2) Standarta importa vērtību aprēķina katru darbdienu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. panta 1. punktu, ņemot vērā mainīgos dienas datus. Tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2012. gada 4. jūlijā

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 157, 15.6.2011., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta importa vērtība
0702 00 00	TR	50,2
	ZZ	50,2
0707 00 05	TR	103,7
	ZZ	103,7
0709 93 10	TR	119,0
	ZZ	119,0
0805 50 10	AR	63,5
	TR	54,0
	UY	93,7
	ZA	93,8
	ZZ	76,3
0808 10 80	AR	205,4
	BR	81,6
	CL	105,8
	CN	100,6
	NZ	131,5
	US	177,2
	UY	58,9
	ZA	106,0
	ZZ	120,9
0808 30 90	AR	173,5
	CL	108,9
	CN	83,4
	NZ	207,2
	ZA	112,5
0809 10 00	TR	187,1
	ZZ	187,1
0809 29 00	TR	328,9
	ZZ	328,9
0809 30	TR	214,9
	ZZ	214,9

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "cita izcelsme".

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 591/2012**(2012. gada 4. jūlijs),****ar ko groza ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 971/2011 2011./2012. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmaksas nodokļus dažiem cukura nozares produktiem**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2006. gada 30. jūnija Regulu (EK) Nr. 951/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot Padomes Regulu (EK) Nr. 318/2006 saistībā ar tirdzniecību ar trešām valstīm cukura nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 36. panta 2. punkta otrās daļas otro teikumu,

tā kā:

- (1) Reprezentatīvās cenas un papildu ievedmaksas nodokļi, kas 2011./2012. tirdzniecības gadā piemērojami baltajam cukuram, jēlcukuram un dažu veidu sīrupam, tika noteikti ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 971/2011 ⁽³⁾. Jaunākie grozījumi šajās cenās un nodokļos izdarīti ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 574/2012 ⁽⁴⁾.

- (2) Saskaņā ar datiem, kas patlaban ir Komisijas rīcībā, minētās summas ir jāgroza atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 951/2006 36. pantam.

- (3) Tā kā šī pasākuma piemērošana jānodrošina iespējami drīzāk pēc atjaunināto datu nosūtīšanas, šai regulai jāstājas spēkā tās publicēšanas dienā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 971/2011 2011./2012. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmaksas nodokļi, kas piemērojami Regulas (EK) Nr. 951/2006 36. pantā minētajiem produktiem, tiek grozīti un ir sniegti šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2012. gada 4. jūlijā

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 178, 1.7.2006., 24. lpp.

⁽³⁾ OV L 254, 30.9.2011., 12. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 169, 29.6.2012., 55. lpp.

PIELIKUMS

Grozītās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļi, kas no 2012. gada 5. jūlija piemērojami baltajam cukuram, jēlcukuram un produktiem ar KN kodu 1702 90 95

(EUR)

KN kods	Reprezentatīvā cena par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem	Papildu ievedmuitas nodoklis par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem
1701 12 10 ⁽¹⁾	39,85	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	39,85	2,65
1701 13 10 ⁽¹⁾	39,85	0,00
1701 13 90 ⁽¹⁾	39,85	2,95
1701 14 10 ⁽¹⁾	39,85	0,00
1701 14 90 ⁽¹⁾	39,85	2,95
1701 91 00 ⁽²⁾	50,39	2,35
1701 99 10 ⁽²⁾	50,39	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	50,39	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,50	0,22

⁽¹⁾ Standarta kvalitātei, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 1234/2007 IV pielikuma III punktā.

⁽²⁾ Standarta kvalitātei, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 1234/2007 IV pielikuma II punktā.

⁽³⁾ Aprēķins uz 1 % saharozes satura.

LĒMUMI

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

(2012. gada 3. jūlijs),

ar ko nosaka Savienības finansiālo ieguldījumu to izdevumu segšanā, kuri radušies Vācijai, īstenojot putnu gripas apkarošanas ārkārtas pasākumus 2010. gada novembrī

(izziņots ar dokumenta numuru C(2012) 4359)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(2012/358/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

5. septembrī saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 349/2005 7. panta 1. un 2. punktu iesniedza oficiālu atmaksāšanas pieprasījumu.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 25. maija Lēmumu 2009/470/EK par izdevumiem veterinārijas jomā ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 4. pantu,

(5) Savienības finansiālais ieguldījums jāizmaksā ar nosacījumu, ka plānotie pasākumi ir faktiski veikti un ka attiecīgās iestādes noteiktajā termiņā sniegušas visu vajadzīgo informāciju.

tā kā:

(1) Saskaņā ar Finanšu regulas 75. pantu un Īstenošanas kārtības 90. panta 1. punktu, pirms uzņemties izdevumu saistības attiecībā uz Savienības budžetu, pieņem finansēšanas lēmumu, kurā izklāstītas ar izdevumiem saistītās darbības būtiskās sastāvdaļas un kuru pieņem iestāde vai institūcijas, kam iestāde ir deleģējusi šīs pilnvaras.

(6) Vācija atbilstīgi Lēmuma 2009/470/EK 3. panta 4. punktam bez kavēšanās informēja Komisiju un pārējās dalībvalstis par pasākumiem, kurus piemēro saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par paziņošanu un izskaušanu, kā arī par to rezultātiem. Kā noteikts Regulas (EK) Nr. 349/2005 7. pantā, atmaksāšanas pieprasījumam bija pievienots finanšu pārskats, apliecinājuma dokumenti, epidemioloģiskais ziņojums par katru saimniecību, kurā dzīvnieki nokauti vai iznīcināti, un attiecīgo revīziju rezultāti.

(2) Lēmumā 2009/470/EK ir noteiktas procedūras, kas reglamentē Savienības finansiālo ieguldījumu īpašos veterināros pasākumos, tostarp ārkārtas pasākumos. Lai iespējami drīz izskaustu putnu gripu, Savienībai būtu jāsniedz finansiālais atbalsts dalībvalstīm attiecināmo izdevumu segšanai. Minētā lēmuma 4. panta 3. punkta pirmajā un otrajā ievilkumā ir noteikumi par procentiem, kas jāpiemēro dalībvalstu izmaksām.

(7) Komisijas konstatējumus, attaisnoto izdevumu aprēķina metodi un galīgos secinājumus paziņoja Vācijai 2012. gada 16. martā.

(3) Komisijas 2005. gada 28. februāra Regulas (EK) Nr. 349/2005, ar ko paredz noteikumus Kopienas finansējuma piešķiršanai ārkārtas pasākumiem un cīņai pret noteiktām dzīvnieku slimībām atbilstīgi Padomes Lēmumam 90/424/EEK ⁽²⁾, 3. pantā paredzēti noteikumi par izdevumiem, uz kuriem attiecas Savienības finansiālais atbalsts.

(8) Tāpēc tagad iespējams noteikt Savienības finansiālā atbalsta kopējo summu, kas paredzēta to attiecināmo izdevumu segšanai, kuri radušies, izskaužot putnu gripu Vācijā 2010. gada novembrī.

(4) Savienības finansiālais ieguldījums ārkārtas pasākumiem putnu gripas apkarošanai Vācijā 2010. gada novembrī tika piešķirts ar Komisijas 2011. gada 7. jūlija Īstenošanas lēmumu 2011/404/ES par Savienības finansiālo ieguldījumu putnu gripas apkarošanas ārkārtas pasākumos Vācijā 2010. gada novembrī ⁽³⁾. Vācija 2011. gada

(9) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Savienības finansiālā ieguldījuma summu, kas paredzēta to izdevumu segšanai, kuri saistīti ar putnu gripas apkarošanu Vācijā 2010. gadā, nosaka EUR 177 181,83 apmērā.

⁽¹⁾ OV L 155, 18.6.2009., 30. lpp.

⁽²⁾ OV L 55, 1.3.2005., 12. lpp.

⁽³⁾ OV L 180, 8.7.2011., 50. lpp.

2. pants

Šis lēmums ir finansēšanas lēmums Finanšu regulas 75. panta nozīmē, un tas ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2012. gada 3. jūlijā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
John DALLI

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS LĒMUMS

(2012. gada 28. jūnijs),

ar ko groza Lēmumu ECB/2011/25 par papildu pagaidu pasākumiem attiecībā uz Eurosistēmas refinansēšanas operācijām un nodrošinājuma atbilstību

(ECB/2012/11)

(2012/359/ES)

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 127. panta 2. punkta pirmo ievilkumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtu un jo īpaši to 3.1. panta pirmo ievilkumu un 18.2. pantu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtu 18.1. pantu Eiropas Centrālā banka (ECB) un to dalībvalstu nacionālās centrālās bankas, kuru valūta ir euro (turpmāk – “NCB”), var veikt kredītooperācijas ar kredītiestādēm un citiem tirgus dalībniekiem, aizdodot pret atbilstošu nodrošinājumu. Kritēriji, kas nosaka nodrošinājuma atbilstību Eurosistēmas monetārās politikas operāciju mērķiem, noteikti I pielikumā 2011. gada 20. septembra Pamatnostādnei ECB/2011/14 par Eurosistēmas monetārās politikas instrumentiem un procedūrām ⁽¹⁾.
- (2) ECB Padome uzskata, ka, lai uzlabotu likviditātes nodrošināšanu Eurosistēmas monetārās politikas operāciju darījuma partneriem, jāpaplašina kritēriji, ar kuru palīdzību nosaka, vai ar aktīviem nodrošināti vērtspapīri ir atbilstošs nodrošinājums Eurosistēmas monetārās politikas operācijās.
- (3) Šādi pasākumi tiks piemēroti uz laiku, līdz brīdim, kad ECB Padome uzskatīs, ka finanšu sistēmas stabilitāte ļauj piemērot Eurosistēmas monetārās politikas operāciju parasto regulējumu.
- (4) Tādēļ attiecīgi jāgroza 2011. gada 14. decembra Lēmumu ECB/2011/25 par papildu pagaidu pasākumiem attiecībā uz Eurosistēmas refinansēšanas operācijām un nodrošinājuma atbilstību ⁽²⁾,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Grozījums

Lēmuma ECB/2011/25 3. pantu aizstāj ar šādu:

⁽¹⁾ OV L 331, 14.12.2011., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 341, 22.12.2011., 65. lpp.

“3. pants

Ar aktīviem nodrošinātu vērtspapīru pieņemšana

1. Papildus ar aktīviem nodrošinātiem vērtspapīriem, kas ir atbilstoši saskaņā ar Pamatnostādnes ECB/2011/14 I pielikuma 6. sadaļu, ar aktīviem nodrošināti vērtspapīri, kas neatbilst Pamatnostādnes ECB/2011/14 I pielikuma 6.3.2. sadaļas kredītnovērtējuma prasībām, bet atbilst visiem pārējiem kritērijiem, ko ar aktīviem nodrošinātiem vērtspapīriem piemēro saskaņā ar Pamatnostādni ECB/2011/14, ir atbilstošs nodrošinājums Eurosistēmas monetārās politikas operācijām ar nosacījumu, ka emisijas brīdī un jebkurā brīdī pēc tam šiem vērtspapīriem ir vismaz divi BBB (*) reitingi. Tie atbilst arī šādām prasībām:

- a) naudas plūsmu radošie aktīvi, kas nodrošina ar aktīviem nodrošinātos vērtspapīrus, ir šādu aktīvu grupu aktīvi: i) mājokļa hipotēkas; ii) kredīti maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU); iii) komercsektora hipotēkas; iv) kredīti automašīnu iegādei; v) līzings un patēriņa kredīti;
- b) naudas plūsmu radošajos aktīvos netiek jaukti dažādu aktīvu grupu aktīvi;
- c) naudas plūsmu radošie aktīvi, kas nodrošina ar aktīviem nodrošinātos vērtspapīrus, neietver kredītus, kas:
 - i) ar aktīviem nodrošināto vērtspapīru emisijas laikā nenes ienākumus;
 - ii) nenes ienākumus laikā, kad tiek iekļauti ar aktīviem nodrošinātos vērtspapīros to atlikušā termiņa laikā, piem., aizvietojoš vai aizstājot naudas plūsmu radošos aktīvus;
 - iii) jebkurā laikā ir strukturēti, sindicēti vai izsniegti, izmantojot aizņemtus līdzekļus (“leveraged”);
- d) ar aktīviem nodrošinātu vērtspapīru darījuma dokumenti ietver noteikumus par apkalpošanas nepārtrauktību.

2. 1. punktā minētajiem ar aktīviem nodrošinātajiem vērtspapīriem, kam ir vismaz divi A (**) reitingi, piemēro 16 % novērtējuma diskontu.

3. 1. punktā minētajiem ar aktīviem nodrošinātajiem vērtspapīriem, kam nav vismaz divu A reitingu, piemēro šādus novērtējuma diskontus: a) ar aktīviem nodrošinātiem vērtspapīriem, ko nodrošina komercsektora hipotēkas, piemēro 32 % novērtējuma diskontu, bet b) visiem pārējiem ar aktīviem nodrošinātiem vērtspapīriem piemēro 26 % novērtējuma diskontu.

4. Darījuma partneris nevar kā nodrošinājumu iesniegt ar aktīviem nodrošinātus vērtspapīrus, kas ir atbilstoši saskaņā ar 1. punktu, ja darījuma partneris vai trešā persona, ar kuru tam ir ciešas saites, ir procenta likmju riska ierobežošanas pakalpojumu sniedzējs attiecībā uz ar aktīviem nodrošinātajiem vērtspapīriem.

5. Šajā pantā terminu “mazais uzņēmums” un “vidējais uzņēmums” nozīme atbilst tai, kas noteikta Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikumā 2003/361/EK par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (**).

6. NCB kā nodrošinājumu Eurosistēmas monetārās politikas operācijās var pieņemt ar aktīviem nodrošinātus vērtspapīrus, kuru pamatā esošie aktīvi ietver mājokļa hipotēkas vai kredītus MVU un kuri neatbilst Pamatnostādnes ECB/2011/14 I pielikuma 6.3.2. sadaļas kredītnovērtējuma prasībām, kā arī šī panta 1. punkta a)–d) apakšpunkta un

4. punkta prasībām, bet atbilst visiem kritērijiem, ko ar aktīviem nodrošinātiem vērtspapīriem piemēro saskaņā ar Pamatnostādni ECB/2011/14, ja šiem vērtspapīriem ir vismaz divi BBB reitingi. Šādi ar aktīviem nodrošinātie vērtspapīri var būt tikai tādi, kas emitēti pirms 2012. gada 20. jūnija, un tiem piemēro 32 % novērtējuma diskontu.

(*) “BBB” ir vismaz Moody’s “Baa3”, Fitch vai Standard & Poor’s “BBB–” vai DBRS “BBB” reitings.

(**) “A” ir vismaz Moody’s “A3”, Fitch vai Standard & Poor’s “A–” vai DBRS “AL” reitings.

(***) OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.”

2. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā 2012. gada 29. jūnijā.

Frankfurtē pie Mainas, 2012. gada 28. jūnijā

ECB prezidents

Mario DRAGHI

III

(Citi tiesību akti)

EIROPAS EKONOMIKAS ZONA

EBTA UZRAUDZĪBAS IESTĀDES LĒMUMS

Nr. 205/11/COL

(2011. gada 29. jūnijs)

par papildu nolīgumu attiecībā uz *Hurtigruten* pakalpojumiem (Norvēģija)

EBTA UZRAUDZĪBAS IESTĀDE ("UZRAUDZĪBAS IESTĀDE"),

NEMOT VĒRĀ Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu ("EEZ līgums") un jo īpaši tā 59. panta 2. punktu, 61. pantu un šā līguma 26. protokolu,

NEMOT VĒRĀ EBTA valstu Nolīgumu par Uzraudzības iestādes un Tiesas izveidi ("Uzraudzības un Tiesas izveides nolīgums") un jo īpaši tā 24. pantu,

NEMOT VĒRĀ Uzraudzības un Tiesas izveides nolīguma 3. protokolu ("3. protokols") un jo īpaši tā I daļas 1. panta 2. punktu un II daļas 7. panta 5. punktu un 14. pantu,

NEMOT VĒRĀ Uzraudzības iestādes 2004. gada 14. jūlija Lēmuma Nr. 195/04/COL par 3. protokola II daļas 27. pantā minētajiem īstenošanas noteikumiem ("lēmuma īstenošanas noteikumi") ⁽¹⁾ konsolidēto redakciju,

PĒC tam, kad ieinteresētās personas aicinātas sniegt savas piezīmes saskaņā ar šiem noteikumiem ⁽²⁾,

tā kā:

I. FAKTI

1. PROCEDŪRA

Ar 2008. gada 28. novembra vēstuli (Notikums Nr. 500143) Norvēģijas iestādes informēja Uzraudzības iestādi par Norvēģijas iestāžu un *Hurtigruten* ASA nolīguma par transporta pakalpojumiem starp Bergenu un Hjirkenēsi Norvēģijā pārskatīšanu.

Pēc vairākkārtējas sarakstes ⁽³⁾ 2010. gada 14. jūlija vēstulē Uzraudzības iestāde informēja Norvēģijas iestādes, ka tā ir pieņēmusi lēmumu sākt 3. protokola I daļas 1. panta 2. punktā

minēto oficiālas izmeklēšanas procedūru saistībā ar papildu maksājumiem *Hurtigruten* 2008. gadā.

Uzraudzības iestādes Lēmums Nr. 325/10/COL sākt procedūru ("lēmums par procedūras uzsākšanu") tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tā EEZ papildinājumā ⁽⁴⁾. Uzraudzības iestāde aicināja ieinteresētās personas iesniegt savas piezīmes. Uzraudzības iestāde nav saņēmusi piezīmes no ieinteresētajām trešām personām.

Ar 2010. gada 30. septembra vēstuli (Notikums Nr. 571486) Norvēģijas iestādes iesniedza savas piezīmes attiecībā uz lēmumu par procedūras uzsākšanu (Notikums Nr. 563570). Norvēģijas iestādes iesniedza papildu informāciju, nosūtot e-pasta vēstules 2011. gada 20. aprīlī (Notikums Nr. 595326), 2011. gada 4. maijā (Notikums Nr. 596802) un 2011. gada 6. maijā (Notikums Nr. 597151).

2. VISPĀRĪGA INFORMĀCIJA – HURTIGRUTEN NOLĪGUMS

Hurtigruten ASA sniedz jūras transporta pakalpojumus, proti, pasažieru un kravu kombinētos pārvadājumus gar Norvēģijas piekrasti no Bergenas līdz Hjirkenēsei, visu gadu katru dienu apkalpojot 34 ostas.

⁽¹⁾ Pieejams: <http://www.eftasurv.int/media/decisions/195-04-COL.pdf>.

⁽²⁾ Publicēti OV C 320, 25.11.2010., 6. lpp. un *Oficiālā Vēstneša* EEZ papildinājumā Nr. 65, 25.11.2010., 4. lpp.

⁽³⁾ Plašākai informācijai par vairākkārtējo saraksti starp Uzraudzības iestādi un Norvēģijas iestādēm skatīt Uzraudzības iestādes lēmumu sākt oficiālo izmeklēšanas procedūru, Lēmums Nr. 325/10/COL. Skatīt 2. zemsvītras piezīmes atsauci uz publikāciju.

⁽⁴⁾ Skatīt 2. zemsvītras piezīmi par atsauci uz publikāciju.

Pakalpojumu sniegšana laikposmā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2012. gada 31. decembrim bija 2004. gada jūnijā uzsāktās konkursa procedūras priekšmets. *Ofotens og Vesteraalens Dampskipsselskap ASA* un *Troms Fylkes Dampskipsselskap* ("Hurtigruten uzņēmumi")⁽⁵⁾ bija vienīgie kandidāti, un 2004. gada 17. decembrī tie parakstīja nolīgumu ("Hurtigruten nolīgums") ar Norvēģijas iestādēm. Abi uzņēmumi 2006. gada martā apvienojās, izveidojot uzņēmumu *Hurtigruten ASA* ("Hurtigruten"), kas patlaban sniedz šos pakalpojumus. 2004. gadā noslēgtais *Hurtigruten* nolīgums netika paziņots Uzraudzības iestādei, un Uzraudzības iestāde to nekad nav izvērtējusi atbilstīgi EEZ līguma valsts atbalsta noteikumiem.

Saskaņā ar *Hurtigruten* nolīgumu *Hurtigruten* nodrošina pārvadājumus visu gadu katru dienu 34 iepriekš noteiktām ostām pēc noteikta grafika; pakalpojumu jauda ir balstīta uz prasību apkalpot maršrutu ar 11 kuģiem, ko iepriekš apstiprinājušas Norvēģijas iestādes, un balstoties uz maksimālām cenām pasažieru pārvadājumu maršrutiem. *Hurtigruten* ir tiesības noteikt cenas par braucieniem turp un atpakaļ, kajītēm, ēdināšanu un vieglo automobiļu un preču pārvadāšanu.

Par šiem pakalpojumiem saskaņā ar *Hurtigruten* nolīgumu Norvēģijas iestādes maksā kompensāciju NOK 1 889,7 miljonu apmērā, kas izteikta 2005. gada cenās, par visu līguma ilgumu, proti, 8 gadiem:

Par 2005. gadu	NOK 217,5 miljoni
Par 2006. gadu	NOK 247,5 miljoni
Par 2007. gadu	NOK 247,5 miljoni
Par 2008. gadu	NOK 240,0 miljoni
Par 2009. gadu	NOK 236,8 miljoni
Par 2010. gadu	NOK 236,8 miljoni
Par 2011. gadu	NOK 236,8 miljoni
Par 2012. gadu	NOK 236,8 miljoni

Maksājumi tiek koriģēti atbilstīgi *Hurtigruten* nolīguma 6.2. pantā ietvertajai cenu indeksa klauzulai, ņemot vērā flotes gāzēlles cenu, algu izmaksas kuģniecības nozarē un NIBOR⁽⁶⁾.

Saskaņā ar Norvēģijas iestāžu sniegto informāciju *Hurtigruten* ir pienākums nodrošināt atsevišķu uzskaiti uzņēmuma pakalpojumiem, ko tas sniedz maršrutā Bergena–Hjirkenese, un pakalpojumiem, kas netiek sniegti šajā maršrutā, bet patlaban spēkā esošajā nolīgumā nav ietverts pienākums *Hurtigruten* nodrošināt

atsevišķu uzskaiti Bergenas–Hjirkeneses maršrutā sniegtajiem sabiedriskajiem pakalpojumiem un komercpakalpojumiem, kas sniegti šajā pašā maršrutā.

Papildus pakalpojumiem, kas ietverti *Hurtigruten* nolīgumā, *Hurtigruten* ir komercpārvadātājs un maršrutā Bergena–Hjirkenese piedāvā braucienus turp un atpakaļ, ekskursijas un ēdināšanu. Bez tam saistībā ar šo maršrutu *Hurtigruten* ārpus *Hurtigruten* nolīguma darbības jomas sniedz transporta pakalpojumus arī Geirangerfjordā. Turklāt *Hurtigruten* piedāvā dažādus kruīzus dažādās Eiropas valstīs, Krievijā, Antarktikā, Špicbergenā un Grenlandē.

2010. gada 30. jūnijā Norvēģijas iestādes uzsāka konkursa procedūru par maršruta Bergena–Hjirkenese apkalpošanu astoņu gadu laikposmā, kas sāktos vēlākais no 2013. gada 1. janvāra. Norvēģijas iestādes informēja Uzraudzības iestādi, ka 2011. gada 13. aprīlī ar *Hurtigruten* tika noslēgts jauns nolīgums par pakalpojumu sniegšanu laikposmā no 2012. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim. Šis nolīgums šajā lēmumā netiek vērtēts.

3. TRĪS NOVĒRTĒTO PASĀKUMU APRAKSTS

3.1. Trīs pasākumi

Norvēģijas iestādes ir paskaidrojušas, ka 2008. gada 27. oktobrī Norvēģijas iestādes un *Hurtigruten* noslēdza nolīgumu, saskaņā ar kuru valsts maksājums par transporta pakalpojumu sniegšanu maršrutā Bergena–Hjirkenese tika palielināts šādi (turpmāk visi kopā "trīs pasākumi"):

- 1) atmaksa 90 % apmērā no tā sauktā NOx nodokļa 2007. gadā un 90 % apmērā no iemaksām NOx apkarošanas fondā no 2008. gada janvāra visā atlikušajā *Hurtigruten* nolīguma darbības laikā, t. i., līdz 2012. gada 31. decembrim⁽⁷⁾;
- 2) tika piešķirta "vispārēja kompensācija" NOK 66 miljonu apmērā 2008. gadam, ņemot vērā uzņēmuma *Hurtigruten* slikto finansiālo stāvokli, kas radies sniegtā pakalpojuma izmaksu vispārējas paaugstināšanās rezultātā. Vispārējā kompensācija tiek izmaksāta katru gadu visu atlikušo nolīguma darbības laiku, t. i., līdz 2012. gada 31. decembrim, ja uzņēmuma finansiālais stāvoklis saistībā ar sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu ievērojami neuzlabojas⁽⁸⁾; un

⁽⁷⁾ Norvēģijas iestāžu iesniegtā BDO *Noraudit* 2009. gada 23. marta ziņojuma 13. lapā ir skaidrots, ka 2007. gadā Geirangerfjorda transporta pakalpojumiem tika iztērēti 2 % no kopējā degvielas patēriņa. Aprēķinot minēto 90 % apjomu, tika iepriekš atskaitīts Geirangerfjorda transporta pakalpojumu degvielas patēriņš, tādējādi tika kompensēti 88,2 % no NOx nodokļa.

⁽⁸⁾ Papildu nolīgumā: "I tråd med St. prp. nr. 24 (2008-2009) har Hurtigruten ASA fått en generell kompensasjon på 66 mill kr for 2008. Denne ordningen videreføres på årlig basis i resten av avtaleperioden forutsatt at selskapets lønnsomhet knytter til det statlige kjøpet ikke forbedres vesentlig. Det forutsettes dog at denne kompensasjonen bare er nødvendig for å sikre kostnadsdekning relatert til statens kjøp av denne tjenesten".

⁽⁵⁾ Laikposmā no 1.1.2002. līdz 31.12.2004. abiem uzņēmumiem – *Ofotens og Vesteraalens Dampskipsselskap ASA* un *Troms Fylkes Dampskipsselskap* – bija uzticēts sniegt šos pakalpojumus.

⁽⁶⁾ Norvēģijas starpbanku likme.

3) samazinot kuģu skaitu no 11 uz 10 kuģiem ziemas sezonā (no 1. novembra līdz 31. martam) līdz *Hurtigruten* nolīguma darbības beigām, nesamazinot kompensāciju par pakalpojumiem, kā paredzēts *Hurtigruten* nolīguma nosacījumos⁽⁹⁾. Paredzēts, ka pakalpojums samazinātā apjomā tiks sniegts visu atlikušo *Hurtigruten* nolīguma darbības laiku, t. i., līdz 2012. gada 31. decembrim.

3.2. *Hurtigruten* nolīguma pārskatīšana

3.2.1. Pārskatīšanas klauzula

Hurtigruten nolīguma 8. pantā ir ietverta pārskatīšanas klauzula, saskaņā ar kuru abas puses var uzsākt nolīguma pārskatīšanas procedūru. Pārskatīšanas klauzula ir šāda (angļu valodā – Uzraudzības iestādes tulkojums):

“Oficiāli tiesību akti, kas rada ievērojamas izmaksu izmaiņas, kā arī būtiskas pakalpojumu sniegšanai izmantojamo elementu cenu izmaiņas, ko puses nevarēja saprātīgi paredzēt, ir iemesls, uz kā pamata ikviena no līgumslēdzējām pusēm var pieprasīt valsts atbildības ārkārtas pārskatīšanu, izmaiņas sniegtajos pakalpojumos vai citus pasākumus. Šādās pārrunās otrai pusei ir tiesības piekļūt visiem nepieciešamajiem dokumentiem.”⁽¹⁰⁾

3.2.2. Papildu nolīgums

Kā izklāstīts iepriekš, *Hurtigruten* nolīguma pārskatīšana tika pabeigta 2008. gada 27. oktobrī, un saskaņā ar to sabiedrisko pakalpojumu kompensācija, kas pienākas *Hurtigruten*, tiek palielināta, izmantojot iepriekš uzskaitītos trīs dažādos pasākumus.

Šo nolīgumu Norvēģijas iestādes ar parakstītu vēstuli rakstiski apstiprināja 2008. gada 5. novembrī, atsaucoties uz pārskatīšanu, kas tika pabeigta 2008. gada 27. oktobrī.

Atsaucoties uz Norvēģijas iestāžu 2008. gada 5. novembrī parakstīto vēstuli, Norvēģijas iestādes un *Hurtigruten* attiecīgi 2009. gada 8. jūlijā un 2009. gada 19. augustā parakstīja dokumentu, oficiāli noformējot sākotnējā *Hurtigruten* nolīguma pārskatīšanu (“papildu nolīgums”).

⁽⁹⁾ *Hurtigruten* nolīguma 4. pantā paredzēts kompensācijas samazinājums gadījumā, ja samazinās pakalpojumu apjoms.

⁽¹⁰⁾ *Hurtigruten* nolīgumā: “Offentlige pålegg som medfører betydelige kostnadsendringer samt radikale endringer av priser på innsatsfaktorer som partene ikke med rimelighet kunne forutse, gir hver av partene rett til å kreve forhandler om ekstraordinære reguleringer av statens godtgjørelse, endring av produksjonen eller andre tiltak. Motparten har i slike forhandler krav på all nødvendig dokumentasjon”.

3.2.3. Maksājumi, kas veikti saskaņā ar šiem trim pasākumiem

Saskaņā ar pārskatīto nolīgumu un sekojošo Norvēģijas Parlamenta budžeta piešķirumu⁽¹¹⁾ 2008. gada decembrī *Hurtigruten* tika izmaksāti NOK 125 miljoni⁽¹²⁾ kā papildu kompensācija par 2007. un 2008. gadu.

Saskaņā ar Uzraudzības iestādes rīcībā esošo informāciju pēc nolīguma pārskatīšanas un papildu nolīguma noslēgšanas ir veikti jau šādi papildu maksājumi:

	NOx nodokļa/ie-maksu NOx apka-rošanas fondā atmaksāšana	Vispārējā kompensācija	Pakalpojumu samazinājums; 10 kuģi 11 kuģu vietā ziemas sezonā (novembris–marts)
Par 2007. gadu	NOK 53,4 miljoni		
Par 2008. gada 1. pusi	NOK 5,4 miljoni	NOK 66 miljoni	NOK 11,3 miljoni
Par 2008. gada 2. pusi			
Par 2009. gada 1. pusi	NOK 5,9 miljoni		

Norvēģijas iestādes ir informējušas Uzraudzības iestādi, ka attiecībā uz NOx nodokļa/NOx apkarošanas fonda iemaksu atmaksu NOK 7,2 miljonu maksājums par 2008. gada otro pusi administratīvas kļūdas dēļ netika veikts. Turklāt Uzraudzības iestādes lēmuma uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru dēļ maksājumi par 2009. gada otro pusi un 2010. gada trīs pirmajiem ceturkšņiem nav veikti. Bez tam Norvēģijas iestādes ir informējušas Uzraudzības iestādi, ka līdz šim nav izmaksāta “vispārējā kompensācija” par 2009., 2010. un 2011. gadu un maksājumi saskaņā ar papildu nolīgumu netiks veikti līdz Uzraudzības iestādes galīgā lēmuma pieņemšanai.

Bez tam no 2008. gada 16. novembra *Hurtigruten* tika atļauts samazināt kuģu skaitu no 11 kuģiem uz 10 kuģiem ziemas sezonā (no 1. novembra līdz 31. martam), nesamazinot sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju. Saskaņā ar Norvēģijas iestāžu sniegto informāciju šis samazinājums atbilst NOK 11,3 miljoniem⁽¹³⁾ papildu kompensācijas 2008.–2009. gada ziemas sezonā, kas aprēķināta kā kompensācijas samazinājums, kas saskaņā ar *Hurtigruten* nolīgumu *Hurtigruten* tiktu piemērots par pakalpojuma apjoma samazināšanu. Šī kārtība bija spēkā arī 2009.–2010. gada ziemas sezonā un – saskaņā ar Uzraudzības iestādes rīcībā esošo informāciju – 2010.–2011. gada ziemas sezonā, bet par šo periodu nav iesniegti aprēķini.

⁽¹¹⁾ St.prp. nr. 24 (2008-2009), Innst. S. nr. 92 (2008-2009), Prop. 50 S (2009-2010), Innst. 74 S (2009-2010) un Prop. 125 S (2009-2010), Innst.

⁽¹²⁾ Šo skaitli veido: i) NOK 53,4 miljoni kā NOx nodokļa atmaksas 2007. gadā; ii) NOK 5,4 miljoni kā atmaksas par iemaksām NOx apkarošanas fondā 2008. gada 1. pusē un iii) NOK 66 miljoni kā vispārējā kompensācija 2008. gadā.

⁽¹³⁾ NOK 3,6 miljoni par laikposmu no 16.11.2008. līdz 31.12.2008. un NOK 7,7 miljoni par laikposmu no 1.1.2009. līdz 31.3.2009.

Saskaņā ar Norvēģijas iestāžu sniegto informāciju papildu nolīgums 2008. gadā rada kompensācijas palielinājumu, kas par 26 % pārsniedz *Hurtigruten* nolīguma 6.2. pantā noteikto cenu korekciju ⁽¹⁴⁾.

4. PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAS PAMATOJUMS

Uzraudzības iestāde uzsāka oficiālu izmeklēšanas procedūru pamatojoties uz to, ka papildu maksājumi *Hurtigruten* varētu būt valsts atbalsts. Jo īpaši Uzraudzības iestāde šaubījās, vai palielināto kompensāciju, ko paredz pārskatīšana un papildu nolīgums, varētu uzskatīt par paredzētu līgumā, kas noslēgts pēc 2004. gadā veiktās konkursa procedūras.

Uzraudzības iestāde arī šaubījās, vai Norvēģijas iestāžu pieņemtie pasākumi atbilst EEZ līguma 59. panta 2. punkta prasībām, tas ir, ka tie atbilst tikai kompensācijai par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu. Turklāt Uzraudzības iestāde izteica šaubas par to, vai šīs intervences var uzskatīt par saderīgām ar EEZ līguma darbību, jo īpaši ievērojot EEZ līguma 61. panta 3. punktu apvienojumā ar Uzraudzības iestādes pamatnostādņēm grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai ("glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādnes") ⁽¹⁵⁾.

5. NORVĒGIJAS IESTĀŽU PIEZĪMES

5.1. Papildu maksājumi nav valsts atbalsts vai ir nepieciešamā kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu atbilstīgi EEZ līguma 59. panta 2. punktam

Norvēģijas iestādes apgalvo, ka konkrētie trīs pasākumi nav valsts atbalsts. Tās ir paziņojušas, ka, ierobežojot papildu maksājumus līdz apmēram, kas strikti nepieciešams sabiedrisko pakalpojumu nepārtrauktības nodrošināšanai, papildu maksājumi neradīja ekonomiskas priekšrocības EEZ līguma 61. panta 1. punkta un *Altmark* judikatūras izpratnē.

Norvēģijas iestādes apgalvo, ka 2008. gada oktobrī veiktie pasākumi bija ārkārtas pasākumi, ko īstenoja, lai novērstu *Hurtigruten* īpaši grūto ekonomisko situāciju 2008. gadā un lai nodrošinātu pārvaldājumu nepārtrauktību starpposma periodā līdz jaunās konkursa procedūras pabeigšanai, un, to darot, tās rīkojās

kā saprātīgs tirgus dalībnieks. Lai pamatotu šo apgalvojumu, Norvēģijas iestādes atsauca uz Pirmās instances tiesas spriedumu *Linde* lietā ⁽¹⁶⁾.

Turklāt Norvēģijas iestādes apgalvo, ka kompensācija par NOx nodokļa un NOx apkarošanas fonda iemaksām neatbilst selektivitātes prasībai, jo tādu pašu atmaksu piemēro visiem jūras pasažieru transporta pakalpojumu sniedzējiem, kas sniedz sabiedrisko pakalpojumus. Savukārt gadījumā, ja Uzraudzības iestāde secinātu, ka konkrētie trīs pasākumi ir valsts atbalsts EEZ līguma 61. panta 1. punkta nozīmē, Norvēģijas iestādes apgalvo, ka šie pasākumi saskaņā ar EEZ līguma 59. panta 2. punktu atbilst nepieciešamajai kompensācijai par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu.

Lai pamatotu, ka *Hurtigruten* nav saņēmis pārmērīgu kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu saskaņā ar EEZ līguma 59. panta 2. punktu, Norvēģijas iestādes ir iesniegušas Uzraudzības iestādei vienu ziņojumu, kuru sagatavot lūgts PWC, un divus, kurus sagatavojis BDO *Noraudit*. Ziņojumos atzīmēts, ka *Hurtigruten* nav veicis atbilstošu uzskaites dalījumu sabiedrisko pakalpojumu darbībām un citām darbībām, uz ko neatbilst sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas uzdevums ⁽¹⁷⁾. Tāpēc *ex post* ir simulēta izmaksu un ieņēmumu sadale.

Šajos trīs ziņojumos ietverta šāda informācija:

i) PWC 2008. gada 14. oktobra ziņojums

PWC 2008. gada 14. oktobra ziņojums ar tā pamatā esošo materiālu ("PWC ziņojums") ⁽¹⁸⁾ sniedz trīs alternatīvas metodes, demonstrējot, kādā apjomā uzņēmums *Hurtigruten* nav pienācīgi kompensēts par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu.

Pirmās divas izmantotās metodes ir ražošanas izmaksu modelis, kur ir veikts mēģinājums sadalīt izmaksas un ieņēmumus saistībā ar sabiedrisko pakalpojumu darbībām un komercdarbībām. Pirmajai metodei izmantotas kuģa "MS Narvik" izmaksas un ieņēmumi 2006. gadā, lai parādītu, kā uzņēmums *Hurtigruten* nav pienācīgi kompensēts par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu. Otrā metode ir līdzīga pirmajai, bet tajā – atšķirībā no novērtējuma ierobežošanas, izmantojot MS *Narvik*, – aprēķinu pamatā ir visas *Hurtigruten* flotes izmaksas un ieņēmumi 2006. gadā.

⁽¹⁴⁾ Atbilstīgi cenu pārskatīšanas klauzulai koriģētā kompensācija saskaņā ar *Hurtigruten* nolīgumu 2008. gadā būtu bijusi NOK 288 miljoni. Papildu maksājumi saskaņā ar trim pasākumiem, par kuriem vienošanās panākta papildu nolīgumā, 2008. gadā veido NOK 75 miljonus. Tādējādi kopējā kompensācija 2008. gadā veidoja NOK 363 miljonus jeb 26 % palielinājumu papildus cenu korekcijai, kas paredzēta *Hurtigruten* nolīgumā. Skatīt Norvēģijas iestāžu 2009. gada 3. aprīļa vēstules (Notikums Nr. 514420) 5. lapu.

⁽¹⁵⁾ Pieejams: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/> OV L 107, 28.4.2005., 28. lpp., EEZ papildinājums Nr. 21, 28.4.2005., 1. lpp.

⁽¹⁶⁾ Lieta T-98/00 *Linde* [2002], *Recueil*, II-3961. lpp.

⁽¹⁷⁾ Skatīt PWC ziņojuma pamata ziņojumu *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger*, 27.9.2007., 3. lpp., pirmo BDO ziņojumu, 7. lpp. (abi: Notikums Nr. 514420) un otro BDO ziņojumu, 4. lpp. (Notikums Nr. 571486).

⁽¹⁸⁾ PWC ziņojumu veido PWC 2008. gada 14. oktobra vēstule, kas adresēta *Hurtigruten*, un pamatā esošais materiāls trīs atsevišķu dokumentu veidā: i) *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger*, datēts ar 27.9.2007., ii) *Tillegssopplysninger knyttet til Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger*, datēts ar 4.10.2007., un iii) *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger*, datēts ar 12.10.2007. (visi dokumenti: Notikums Nr. 514420 52. – 96. lpp.).

Trešajā metodē nenošķir sabiedriskos pakalpojumus un komercdarbības. Tās aprēķinu pamatā ir 2006. gada uzskaitē par visu *Hurtigruten* floti. Ideja ir tāda, ka Norvēģijas iestādes ar atbalstu var nodrošināt, ka *Hurtigruten* apvienotā darbība – sabiedriskie pakalpojumi un komercdarbība – ir rentabla, jo visas izmaksas tiek segtas un *Hurtigruten* kapitāla peļņa ir 3–5 % apmērā no ienākumiem pirms nodokļu nomaksas vai 10 % no EBITDA⁽¹⁹⁾.

Ar trešo PWC ziņojuma metodi Norvēģijas iestādes, šķiet, apgalvo, ka nav nepieciešams nodalīt sabiedriskos pakalpojumus no komercdarbības un ka atbalstu var piešķirt, lai nodrošinātu līguma rentabilitāti (ņemot vērā gan sabiedrisko pakalpojumu, gan komercdarbību izmaksas un ieņēmumus).

ii) BDO Noraudit 2009. gada 23. marta ziņojums

Pirmais BDO Noraudit ziņojums 2009. gada 23. martā ("pirmais BDO ziņojums") sniedz skaidrojumu, kāpēc konkrētie trīs pasākumi⁽²⁰⁾ nerada pārmērīgu kompensāciju, ja tos aplūko *Hurtigruten* flotes apvienoto palielināto izmaksu kontekstā saistībā ar i) NOx nodokļa ieviešanu (2007. gadā un 2008. gada 1. pusē) un ii) paaugstinātajām degvielas cenām 2008. gadā. Ziņojumā BDO Noraudit apgalvo, ka, aprēķinot degvielas izmaksas, nav jāņem vērā izmaksas un ieguvumi, kas *Hurtigruten* rodas no cennodrošes degvielas cenām.

iii) BDO Noraudit 2010. gada 27. septembra ziņojums

Otrais BDO Noraudit ziņojums 2010. gada 27. septembrī ("otrais BDO ziņojums") sniedz alternatīvu skaidrojumu par to, kādēļ konkrētie trīs pasākumi⁽²¹⁾ nerada pārmērīgu kompensāciju. Šajā ziņojumā ir divas būtiskas atšķirības no pirmā ziņojuma, proti, i) tā vietā, lai pārbaudītu visas *Hurtigruten* flotes darbības pierādāmās izmaksas, sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas izmaksu aprēķinam tiek izmantotas tā kuģa reālās darbības izmaksas, kurām no visiem NOx nodokļa maksājumiem pakļautajiem kuģiem tās ir vistuvāk minimālo prasību izpildei attiecībā uz sabiedriskajiem pakalpojumiem⁽²²⁾ (*MS Vesterålen*), un ii) kompensācija ir

piesaistīta 2007. un 2008. gada kopējam iztrūkumam saistībā ar to, kas tiek klasificēts kā *Hurtigruten* sniegtie sabiedriskie pakalpojumi, nevis 2008. gadā paaugstinātajām degvielas cenām.

Attiecībā uz izmaksu sadalīšanas metodi, kura izmantota ziņojumos, pirmās divas metodes PWC ziņojumā un abas BDO ziņojumos izmantotās kā komercdarbības izmaksas šķiet klasificējam tikai papildu izmaksas saistībā ar komercdarbību (cita starpā papildu degvielas un NOx izmaksas, ko rada kruīzi Geirangerfjordā). Pastāv tendence pārējās izmaksas ieskaitīt sabiedrisko pakalpojumu daļā. Citiem vārdiem sakot, *pastāvīgās izmaksas*, kas kopīgas sabiedriskajam pakalpojumam un komercdarbībai, parasti ieskaitītas sabiedrisko pakalpojumu daļā. No otras puses, *ienākumi, kas gūti*, veicot sabiedrisko pakalpojumu darbības, tiek ieskaitīti sabiedrisko pakalpojumu daļā, bet ienākumi, ko gūst no darbībām, kas nav sabiedriskie pakalpojumi, tiek uzskaitīti komercdarbības daļā.

Šo izmaksu sadales metodi var ilustrēt ar piemēru, kas minēts PWC ziņojumā, kurā sniegts pārskats par kuģa MS *Narvik* (kuģis, kas ir vistuvāk sabiedrisko pakalpojumu sniegšanai piemēroto minimālo prasību izpildei, bet kam nepiemēro NOx nodokli) izmaksu (1. attēls) un ieņēmumu (2. attēls) sadalījumu⁽²³⁾:

1. attēls

Izmaksas

	Narvik faktisk 06	Anslag tjenestekjøp
Varekostnader	5 728	2 635
Personalkostnader	32 009	25 607
Bunkers	16 554	16 089
Havnekostnader	4 798	4 798
Vedlikehold	6 709	6 709
Forsikring	1 001	801
Administrasjonskostnader	7 993	3 997
Landturkostnader	2 348	
Salgs- og markedskostnader	5 635	1 127
Andre kostnader	4 615	2 308
Sum kostnader	87 390	64 070

⁽¹⁹⁾ Peļņa pirms procentiem, nodokļiem, nolietojuma un amortizācijas.

⁽²⁰⁾ Precīzāk: i) NOx atmaksa 2007. gadā un 2008. gada pirmajā pusē; ii) vispārējais piešķirums NOK 66 miljoni un iii) 2008. gada NOK 3,6 miljonu ieguvums no prasību samazinājuma attiecībā uz to kuģu skaitu, ar ko jāsniedz pakalpojumi saskaņā ar sabiedrisko pakalpojumu līgumu.

⁽²¹⁾ Precīzāk: i) NOx atmaksa 2007. un 2008. gadā; ii) vispārējais piešķirums NOK 66 miljoni un iii) 2008. gada NOK 3,6 miljonu ieguvums no prasību samazinājuma attiecībā uz to kuģu skaitu, ar ko jāsniedz pakalpojumi saskaņā ar sabiedrisko pakalpojumu līgumu.

⁽²²⁾ T. i., jauda 400 pasažieru pārvadāšanai, kajītes 150 pasažieru uzņemšanai un vieta 150 EURO paliktņiem.

⁽²³⁾ Skatīt PWC ziņojuma pamatā esošo dokumentu, *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger*, 27.9.2007. (Notikums Nr. 514420, 57. lpp.).

2. attēls

Ieņēmumi

	Narvik faktisk 06	Anslag tjenestekjöp
Rundtursinntekter	18 756	
Distanseinntekter	14 231	14 231
Godsinntekter	4 722	4 722
Bilinntekter	987	987
Salg kost rundreise	6 205	
Salg kost distansereise	1 104	1 104
Cateringinntekter	6 853	5 482
Landtursinntekter	3 645	
Andre inntekter	3 346	1 673
Sum inntekter	59 849	28 199

Šie skaitļi rāda, ka, lai gan visas kopīgās pastāvīgās izmaksas, tostarp degvielas izmaksas (mīnus patēriņš, kas izmantots kruīziem Geirangerfjordā), ostas maksas un uzturēšanas izmaksas (kopā NOK 27,6 miljoni) tiek ieskaitītas sabiedrisko pakalpojumu daļā (*tjenestekjöp*), sabiedrisko pakalpojumu daļā norādīti tikai ieņēmumi par konkrētu pasažieru, visu preču un automobiļu pārvadāšanu, kā arī daļa ienākumu, kas tiek saņemti par pārtikas tirgošanu, sabiedrisko ēdināšanu un citām darbībām (kopā NOK 28,2 miljoni). Turpretim ieņēmumi, kas tiek saņemti no kruīza darbībām (cita starpā skatīt *Rundtursinntekter* ar summu NOK 18,8 miljoni), tiek ieskaitīti pie darbībām, kas nav sabiedriskie pakalpojumi.

5.2. Papildu maksājumi jāuzskata par saderīgiem atbilstoši EEZ līguma 61. panta 3. punkta c) apakšpunktam

Otrā alternatīva, ja Uzraudzības iestāde secinātu, ka konkrētie trīs pasākumi tiešām ir valsts atbalsts EEZ līguma 61. panta 1. punkta nozīmē un ka nevar piemērot 59. panta 2. punktā paredzēto izņēmumu, – Norvēģijas iestādes apgalvo, ka *Hurtigruten* nolīguma pārskatīšanas laikā 2008. gada oktobrī *Hurtigruten* bija grūtībās nonācis uzņēmums un tādēļ kompensācija uzskatāma par saderīgu pārstrukturēšanas atbalstu saskaņā ar EEZ līguma 61. panta 3. punktu un glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņēm.

Pamatojot šo apgalvojumu, Norvēģijas iestādes ir iesniegušas informāciju par četru punktu uzlabojumu programmu, kas iesniegta *Hurtigruten* ikgadējā kopsapulcē 2008. gada 15. maijā ⁽²⁴⁾.

Šajā plānā bija šādi punkti:

- 1) ieņēmumu palielināšana – uzlabojumu programma “Melnā josta”;

⁽²⁴⁾ Informācija ir ietverta divos memorandos, ko sagatavojusi *Hurtigruten* advokātu grupa: pirmais datēts ar 2009. gada 23. martu, pievienots Norvēģijas iestāžu 2009. gada 3. aprīļa vēstulei (Notikums Nr. 514420), un otrais memorands, kas datēts ar 2010. gada 24. februāri, ar tā pielikumiem, kas bija pievienots Norvēģijas iestāžu 2010. gada 8. marta vēstulei Uzraudzības iestādei (Notikums Nr. 549465).

- 2) parāda samazināšana – uzņēmējdarbības, kas nav pamatdarbība, pārdošana;

- 3) izmaksu samazināšanas programma – izmaksu samazināšana ik gadu par NOK 150 miljoniem, programma stājas spēkā no 2010. gada; un

- 4) *Hurtigruten* nolīgums – jauni un lielāki maksājumi par sabiedriskajiem pakalpojumiem.

2009. gada februārī uzlabojumu programma tika paplašināta, pievienojot tai šādu punktu:

- 5) finanšu pārstrukturēšana. Tās galvenie elementi bija:

- a) jauns pašu kapitāla ieguldījums no lielākajiem akcionāriem NOK 314 miljoni ar iespēju saņemt papildu NOK 170 miljonus no pārējiem akcionāriem/darba devējiem;

- b) īstermiņa aizņēmums NOK 300 miljoni, ar atmaksāšanas termiņu 2009. gada beigās;

- c) refinansēšana, atliekot NOK 3,3 miljardu iemaksu uz trīs gadiem, bet paredzot iespēju iemaksāt skaidro naudu aizņēmuma summas mazināšanai;

- d) trīs gadu iemaksu atlikšana bezapkalpes kuģu nomai no *Kystruten KS/KirBerg Shipping KS*, lai gan abi var piedalīties minētajā iespējā iemaksāt skaidro naudu aizņēmuma summas mazināšanai; un

- e) maksājuma atlikšana uz trīs gadiem konvertējamo obligāciju aizdevumam NOK 150 miljoni ar atmaksas termiņu 2009. gada jūnijā, un atbrīvojums no procentu maksājumiem uz vienu gadu.

Norvēģijas iestādes uzskata, ka iepriekšminētais pārstrukturēšanas plāns ir saskaņā ar glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu būtiskajiem nosacījumiem. Saskaņā ar Norvēģijas iestāžu viedokli Uzraudzības iestādei ir jāuzskata Norvēģijas iestāžu 2010. gada 4. marta vēstule par oficiālu paziņojumu par atbalstu kā pārstrukturēšanas atbalstu.

II. PASĀKUMA NOVĒRTĒJUMS

1. VALSTS ATBALSTA ESĪBA

EEZ līguma 61. panta 1. punktā noteikts:

“Ja vien šis līgums neparedz ko citu, ar līgumu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir EK dalībvalsts vai EBTA valsts vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem, un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp Līgumslēdzējam Pusēm.”

Tādējādi Uzraudzības iestāde vērtēja, vai konkrētie trīs pasākumi (tas ir, i) NOx nodokļa/NOx apkarošanas fonda iemaksu

atmaks; ii) "vispārējā kompensācija" un iii) prasības samazinājums attiecībā uz to kuģu skaitu, ar ko saskaņā ar sabiedrisko pakalpojumu līgumu jāsniedz pakalpojumi ziemas sezonā) ir uzskatāmi par valsts atbalstu EEZ līguma 61. panta 1. punkta nozīmē. Uzraudzības iestāde uzskata, ka minētie trīs pasākumi ir jāvērtē kopumā kā shēma⁽²⁵⁾, jo tie veido papildu atbildības mehānismu par labu *Hurtigruten*, kurš piemērojams no 2007. gada līdz nolīguma darbības beigām, kas sākotnēji bija paredzētas 2012. gada 31. decembrī.

1.1. Valsts līdzekļi

Maksājumi saskaņā ar pirmajiem diviem pasākumiem ietver valsts līdzekļus EEZ līguma 61. panta 1. punkta nozīmē, jo tie tiek finansēti, izmantojot budžeta piešķirumus no valsts budžeta⁽²⁶⁾. Attiecībā uz trešo pasākumu samazinājums no 11 kuģiem uz 10 kuģiem ziemas sezonā, attiecīgi nesamazinot kompensāciju, nozīmē, ka pakalpojums ir samazināts, bet maksājums nav samazināts. Tādējādi ir iesaistīti valsts līdzekļi EEZ līguma 61. panta 1. punkta nozīmē.

1.2. Uzņēmuma jēdziens

Lai pasākums būtu uzskatāms par valsts atbalstu EEZ līguma 61. panta 1. punkta nozīmē, tam jārada uzņēmumam selektīva ekonomiska priekšrocība.

Uzņēmums ir jebkurš subjekts, kas veic saimniecisku darbību⁽²⁷⁾. Saimnieciska darbība ir darbība, kas saistīta ar preču vai pakalpojumu piedāvāšanu attiecīgajā tirgū⁽²⁸⁾. *Hurtigruten* piedāvā pārvadāšanas un kruīza pakalpojumus (NACE kodi 50.1 un 50.2). Tādējādi EEZ līguma 61. panta 1. punkta nozīmē *Hurtigruten* ir uzņēmums.

1.3. Priekšrocību esība

Lai pasākumi būtu uzskatāmi par valsts atbalstu, tiem būtu bijis jānodrošina *Hurtigruten* priekšrocības, kas atbrīvo to no maksām, kas parasti tam būtu jāmaksā no sava budžeta.

1.3.1. Valsts kā privātais tirgus dalībnieks – Linde judikatūras piemērojamība

Norvēģijas iestādes apgalvoja, ka nolīguma pārskatīšanas procesā tās rīkojušās kā saprātīgs tirgus dalībnieks, uzskatot, ka vienkārši

jāva *Hurtigruten* pārvarēt nopietnas finanšu grūtības, lai tas varētu turpināt sniegt svarīgos sabiedrisko pakalpojumus, ko neviens cits uzņēmums nespētu sniegt īstermiņā vai vidējā termiņā. Ņemot to vērā, tās apgalvo, ka konkrētie trīs pasākumi neradīja priekšrocības *Hurtigruten*. Lai pamatotu šo apgalvojumu, Norvēģijas iestādes atsaucas uz PIT spriedumu *Linde* lietā⁽²⁹⁾.

Uzraudzības iestāde neredz saikni starp *Linde* lietas⁽³⁰⁾ faktiem un valsts rīcību šajā lēmumā izvērtējamajā lietā.

Linde lieta attiecās uz rūpnieciska uzņēmuma privatizācijas līgumu grupu. Tiesa secināja, ka maksājums *Linde AG*, lai izpildītu saistības, ko Vācijas iestādes uzņēmušās, noslēdzot līgumu ar trešo pusi, bija parasts komercdarbības darījums, kurā Vācijas iestādes rīkojās kā saprātīgs tirgus dalībnieks tirgus ekonomikā, un ka darījums bija komerciāli pamatots⁽³¹⁾. Lieta nekādā veidā nav saistīta ar sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju, kas ir tas, ko pārstāv trīs šajā lēmumā izvērtējamie pasākumi. Pērkot sabiedrisko pakalpojumus, valsts nerīkojas kā preču un pakalpojumu pircējs tirgū. Gluži pretēji, iemesls, kādēļ valstij ir jāiejaucas, iegādājoties sabiedrisko pakalpojumus, ir tāds, ka tirgus vai nu nespēj sniegt to, ko valsts vēlas, vai nepiegādā to ar valsts noteiktajām prasībām. Runājot par sabiedriskajiem pakalpojumiem, kompensācijas piešķir, pamatojoties uz pakalpojumu sniedzēja izmaksām, nevis uz valstij sniedzamā pakalpojuma vērtību.

1.3.2. Kompensācija par sabiedriskajiem pakalpojumiem – privātais tirgus dalībnieks un Altmark

Tiesa ir nepārprotami izskaidrojusi, ko var un ko nevar uzskatīt par valsts atbalstu sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas sfērā. Saskaņā ar *Altmark* judikatūru valsts kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, kas kumulatīvi atbilst četriem

⁽²⁹⁾ Lieta T-98/00 *Linde* [2002], Recueil, II-3961. lpp.

⁽³⁰⁾ Minētajā lietā publisko tiesību iestāde, kas atbildīga par bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas uzņēmumu administrēšanu, pārstrukturēšanu un privatizēšanu ("THA"), pārdeva *Leuna Werke AG* (*Leuna-Werke GmbH* ("LWG")) tiesiskais priekštecis darbību *UCB Chemie GmbH* ("UCB"). Šis pārdošanas līgums tika papildināts ar virkni papildlīgumu, starp kuriem bija līgums, kurā *THA* un *LWG* apņēmas uzņēmumam *UCB* piegādāt konkrētu daudzumu oglekļa monoksīda (CO) par tirgus cenu laikposmā uz desmit gadiem un kurš būtu atjaunojams uz nenoteiktu laiku. *LWG* bija tiesības izbeigt līgumu vienīgi tad, ja *UCB* noslēgtu citu piegādes līgumu ar trešo pusi ar "nosacījumiem, kas nav mazāk labvēlīgi" kā tie, kas ietverti līgumā, vai ja *UCB* uzceltu pats savu CO ražotni. Beidzamajā gadījumā *THA* maksātu *UCB* "ieguldījumu subsīdiju" DEM 5 miljoni. *THA* un *LWG* ar šo līgumu radās ievērojami zaudējumi. Tā kā *UCB* nevēlējās būvēt pats savu ražotni un reģionā nebija citu aktīvu ražotāju, Vācijas iestādēm nebija tiesību izbeigt līgumu. Tās attiecīgi izmaksāja uzņēmumam *Linde AG* DEM 9 miljonus, lai uzceltu un ekspluatētu CO ražotni un nodrošinātu to vietā ilgtermiņa CO piegādi *UCB*, skatīt T-98/00 *Linde* [2002], Recueil, II-3961. lpp., 2.–6. punkts.

⁽³¹⁾ Turpat, 49.–50. punkts.

⁽²⁵⁾ Saskaņā ar 3. protokola II daļas 1. panta d) punktu atbalsta shēma ir jebkurš akts, uz kura pamata bez turpmākiem izpildes pasākumiem var piešķirt individuālu atbalstu uzņēmumiem, kas ir vispārīgi un teorētiski definēti attiecīgajā aktā, un jebkurš akts, uz kura pamata vienam vai vairākiem uzņēmumiem uz nenoteiktu laiku un/vai nenoteiktā apmērā var piešķirt atbalstu, kas nav saistīts ar kādu konkrētu projektu.

⁽²⁶⁾ St.prp. nr. 24 (2008-2009), Innst. S. nr. 92 (2008-2009), Prop. 50 S (2009-2010), Innst. 74 S (2009-2010) un Prop. 125 S (2009-2010), Innst.

⁽²⁷⁾ Lieta E-5/07 *Private Barnehagers Landsforbund* [2008], EFTA Ct. Rep., 62. lpp., 78. punkts.

⁽²⁸⁾ Apvienotās lietas no C-180/98 līdz C-184/98 *Pavlov* [2000], Recueil, I-6451. lpp., 75. punkts.

šajā lietā noteiktajiem kritērijiem⁽³²⁾ ("Altmark kritēriji"), nav valsts atbalsts EEZ līguma 61. panta nozīmē⁽³³⁾. Tādējādi valsts pasākumi, kas neatbilst vienam vai vairākiem nosacījumiem, ir uzskatāmi par valsts atbalstu EEZ līguma 61. panta nozīmē⁽³⁴⁾.

Nākamajā iedaļā sniegts Uzraudzības iestādes izvērtējums, vai attiecībā uz konkrētajiem trim novērtējamajiem pasākumiem ir izpildīti Altmark kritēriji.

Pakārtoti Uzraudzības iestāde atzīmē, ka jebkurā gadījumā Norvēģijas iestādes nav ne detalizēti izskaidrojušas, kā šo trīs pasākumu īstenošanu var pielīdzināt privāta tirgus dalībnieka rīcībai, ne arī sniegušas jebkādu pierādījumu, ka šādi būtu rīkojies privātais ieguldītājs. Attiecībā uz šo Uzraudzības iestāde atzīmē, ka Norvēģijas iestādes ir iesniegušas tikai vispārīgas piezīmes par to, ka tām ir bijis jāīsteno pasākumi *Hurtigruten* sliktās finanšu situācijas dēļ⁽³⁵⁾, lai nodrošinātu, ka uzņēmums turpina sniegt sabiedrisko pakalpojumu, jo Norvēģijas iestādēm būtu grūti atrast citu uzņēmumu šā pakalpojuma sniegšanai (vismaz īstermiņā līdz vidējā termiņā). Norvēģijas iestādes nekādi nav mēģinājušas salīdzināt savu darbību ar privāta tirgus dalībnieka rīcību, bet ir tikai norādījušas vispārēju atsauci uz faktu, ka konkrētie trīs pasākumi bijusi vislētākā alternatīva un ka sarunas ir notikušas, pamatojoties uz PWC ziņojuma pamatā esošajā dokumentā ietvertajiem secinājumiem. Turklāt tās ir iesniegušas *ex post* paskaidrojumus (abus BDO ziņojumus) par to, ka šie trīs pasākumi neietver pārmērīgu kompensāciju, nekādi nesalīdzinot savu darbību ar privāta tirgus dalībnieka darbību.

1.3.3. Kompensācija par sabiedriskajiem pakalpojumiem – Altmark kritēriju novērtējums

Norvēģijas iestādes apgalvoja, ka kompensācijas palielinājums tika veikts *Hurtigruten* nolīguma (kam piemērota konkursa procedūra 2004. gadā) darbības jomas ietvaros un ka panākta atbilstība Altmark kritērijiem. Ņemot to vērā, tās uzskata, ka konkrētie trīs pasākumi neradīja priekšrocības *Hurtigruten*.

Hurtigruten nolīgums (kas tika noslēgts 2004. gada 17. decembrī) nebija paziņots Uzraudzības iestādei un attiecīgi tam nebija veikts valsts atbalsta novērtējums, lai pārbaudītu, vai nolīgums atbilst Altmark kritērijiem.

Turpmāk sniegts Uzraudzības iestādes izvērtējums, vai papildu nolīgumā ietvertie trīs pasākumi atbilst Altmark kritērijiem.

⁽³²⁾ Lieta C-280/00 *Altmark Trans* [2003], Recueil, I-7747. lpp., 89.–93. punkts.

⁽³³⁾ Turpat, 94. punkts un C-451/03 *Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti* [2006], Krājums, I-2941. lpp., 60. punkts.

⁽³⁴⁾ Lieta C-280/00 *Altmark Trans* [2003], Recueil, I-7747. lpp., 94. punkts.

⁽³⁵⁾ Kā skaidrojušas Norvēģijas iestādes vēstulē, kas datēta ar 2010. gada 8. martu (Notikums Nr. 549465).

1.3.3.1. Ceturtais un otrais Altmark kritērijs

Saskaņā ar ceturto Altmark kritēriju saņēmējs jāizvēlas atklāta konkursa procedūrā. Alternatīvi kompensācija nedrīkst pārsniegt tāda uzņēmuma izmaksas, kas ir labi pārvaldīts un atbilstoši aprīkots, lai varētu sniegt sabiedrisko pakalpojumus.⁽³⁶⁾

Šis kritērijs jāaplūko, ņemot vērā otro kritēriju, kurš pieprasa, lai parametri, pēc kuriem aprēķina kompensācijas maksājumus, tiktu noteikti iepriekš objektīvā un pārredzamā veidā⁽³⁷⁾.

Hurtigruten tika izvēlēts kā sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs pēc 2004. gadā veiktas publiskā iepirkuma procedūras, kuras rezultātā tika noslēgts *Hurtigruten* nolīgums. Kompensācijas korekcijas, par kurām vienošanās tika panākta 2008. gada 27. oktobrī, tika veiktas saskaņā ar *Hurtigruten* nolīguma 8. pantu. Uzraudzības iestāde atgādina, ka 8. pants ir pārskatīšanas klauzula, kas ļauj abām pusēm pieprasīt līguma pārskatīšanu attiecībā uz valsts atlīdzības ārkārtas koriģēšanu, un tā teksts ir šāds (angļu valodā – Uzraudzības iestādes tulkojums):

"Oficiāli tiesību akti, kas rada ievērojamas izmaksu izmaiņas, kā arī būtiskas pakalpojumu sniegšanai izmantojamo elementu cenu izmaiņas, ko puses nevarēja saprātīgi paredzēt, ir iemesls, uz kā pamata ikviens no līgumslēdzējiem pusēm var pieprasīt valsts atlīdzības ārkārtas pārskatīšanu, izmaiņas sniegtajos pakalpojumos vai citus pasākumus. Šādās pārrunās otrai pusei ir tiesības piekļūt visiem nepieciešamajiem dokumentiem." ⁽³⁸⁾

Lai gan pārskatīšanas klauzula bija atklātā konkursa procedūras daļa, Uzraudzības iestāde uzskata, ka ir jāizvērtē, vai tās piemērošana vēlāk līguma darbības laikā ir saistāma ar sākotnējo konkursa procedūru ceturto Altmark kritērija nozīmē.

Norvēģijas iestādes ir paziņojušas, ka 8. pants ir tradicionāla un parasta pārskatīšanas klauzula, un apgalvo, ka konkrētie trīs

⁽³⁶⁾ Lieta C-280/00 *Altmark Trans* [2003], Recueil, I-7747. lpp., 93. punkts: "Ceturkārt, ja uzņēmums sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām konkrētajā gadījumā nav izvēlēts sabiedrisko iepirkumu procedūras rezultātā, kas ļautu izvēlēties pretendentu, kurš spēj šos pakalpojumus piedāvāt par sabiedrībai viszemāko cenu, kompensācijas apjoms nosakāms, pamatojoties uz to izdevumu analīzi, kādi, pildot šīs saistības, rastos tipiskam uzņēmumam, kas ir labi vadīts un adekvāti nodrošināts ar transporta līdzekļiem, lai spētu izpildīt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ņemot vērā atbilstošos rēķinus [ieņēmumus] un paredzot saprātīgu peļņu par šo saistību izpildi."

⁽³⁷⁾ Lieta C-280/00 *Altmark Trans* [2003], Recueil, I-7747. lpp., 90.–91. punkts. "Otrkārt, lai izvairītos no ekonomisko priekšrocību piešķiršanas saņēmējuzņēmumam salīdzinājumā ar konkurējošajiem uzņēmumiem, kompensāciju aprēķināšanas parametriem jābūt iepriekš objektīvi un caurredzami noteiktiem. Tāpēc dalībvalsts veikts maksājums, lai kompensētu uzņēmuma zaudējumus, ja kompensācijas aprēķināšanas paņēmieni nav iepriekš noteikti un vēlāk izrādās, ka zināmu pakalpojumu sniegšana sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību ietvaros nav ekonomiski dzīvotspējīga, ir uzskatāms par finanšu pasākumu, kas ietilpst valsts atbalsta jēdzienā Līguma 92. panta 1. punkta izpratnē."

⁽³⁸⁾ Oriģinālais teksts norvēģu valodā, skatīt 10. zemsvītras piezīmi.

pasākumi nenozīmē nekādus būtiskus grozījumus *Hurtigruten* nolīgumā, jo papildu kompensācija ir saistīta ar dokumentētu izmaksu palielinājumu sabiedrisko pakalpojumu daļā. Tādējādi saskaņā ar Norvēģijas iestāžu iesniegtajiem apsvērumiem pastāv nevis pārmērīga kompensācija, bet gan līdzsvara atjaunošana līgumā veidā, kas ir līdzvērtīgs Norvēģijas Līgumu likuma 36. pantā noteiktajai kārtībai un citiem līdzīgiem nosacījumiem Norvēģijas tiesību aktos.

Pirmkārt, Uzraudzības iestāde atzīmē, ka vispārējie iepirkuma principi diktē, ka, lai veiktu būtiskus grozījumus līgumos, ir jāveic jauna konkursa procedūra ⁽³⁹⁾. Ņemot vērā, ka šajā gadījumā 8. panta – saskaņā ar kuru “ievērojamas izmaksu izmaiņas” un “būtiskas pakalpojumu sniegšanai izmantojamo elementu cenu izmaiņas” pieļauj pārskatīšanu – piemērošanas rezultātā valsts atbildība *Hurtigruten* labā ir ievērojami palielinājusies ⁽⁴⁰⁾, piemērojot trīs pasākumus, kas ietverti papildu nolīgumā, Uzraudzības iestāde uzskata, ka šāds kompensācijas palielinājums principā nozīmē, ka būtu bijusi nepieciešama jauna konkursa procedūra.

Saskaņā ar Uzraudzības iestādes viedokli nevar uzskatīt, ka uz palielināto valsts kompensāciju saskaņā ar trīs papildu nolīgumā ietvertajiem pasākumiem attiecas sākotnējais konkurss.

Uzraudzības iestāde nebūt neuzskata, ka jebkura papildu kompensācija, ko piešķir saskaņā ar konkursa kārtībā noslēgta līguma pārskatīšanas klauzulu, neatbilst ceturtajam *Altmark* kritērijam un tādējādi ietvers valsts atbalstu. Tomēr 8. pants – kā skaidrots turpmāk tekstā – nenodrošina objektīvus un pārredzamus parametrus, uz kuru pamata ir aprēķināta kompensācija trīs pasākumu veidā, kā to prasa otrais *Altmark* kritērijs.

Uzraudzības iestāde secina, ka 8. pants nedod *Hurtigruten* tiesības saņemt palielinātu kompensāciju uz iepriekš noteiktu parametru pamata. Šī klauzula tikai nodrošina uzņēmumam tiesības uzsākt līguma pārskatīšanu, ja i) oficiāli tiesību akti paredz ievērojamas izmaksu izmaiņas, ko nebija iespējams saprātīgi paredzēt, vai ii) kad būtiski mainās pakalpojumu sniegšanai izmantojamo elementu cenas.

Turklāt 8. pants neparedz konkrētas norādes par to, kā aprēķināma papildu kompensācija. Saskaņā ar noteikumu tekstu nepastāv parametri, kas definētu, uz kuriem pakalpojumu sniegšanai izmantojamiem elementiem attiecas pārskatīšanas klauzula, vai kā šādas izmaksas kompensējamās. Turklāt nepastāv ierobežojumi tam, cik lielu papildu kompensāciju var piešķirt.

⁽³⁹⁾ Lieta C-454/06 *Presstext Nachrichtenagentur GmbH* [2008], Krājums, I-4401. lpp., 59.–60. punkts un 70. punkts.

⁽⁴⁰⁾ Uzraudzības iestāde atgādina, ka Norvēģijas iestādes iesniedza aprēķinus, parādot, ka papildu maksājumi, par kuriem vienošanās panākta 2008. gada 27. oktobrī, veidoja 26 % palielinājumu 2008. gada kompensācijai, kas paredzēta *Hurtigruten* nolīgumā, papildus korekcijām saskaņā ar cenas korekcijas klauzulu *Hurtigruten* nolīguma 6.2. pantā. Skatīt 14. zemsvītras piezīmi.

Spriežot tikai pēc pārskatīšanas klauzulas teksta, konkrēta šo noteikumu piemērošana šķiet esam lielākoties atkarīga no Norvēģijas iestāžu ieskatiem, kā arī iesaistīto pušu pārrunu veikšanas prasmēm. No otras puses, Norvēģijas iestādes ir apgalvojušas, ka 8. panta teksts ir interpretējams saskaņā ar tā kontekstu, nolūku un mērķi nodrošināt godīgu līdzsvaru starp pušu tiesībām un saistībām ⁽⁴¹⁾. Tomēr pat tad, ja šie faktori tiek ņemti vērā, klauzulas piemērošana konkrētajā gadījumā – kā skaidrots turpmāk tekstā – parāda, ka netiek izpildītas otrā *Altmark* kritērija prasības attiecībā uz pārredzamību un objektivitāti.

Īpaši attiecībā uz NOx nodokli Norvēģijas iestādes ir paskaidrojušas, ka pārrunu ar *Hurtigruten* rezultātā atbildības līmenis tika noteikts 90 % apmērā ⁽⁴²⁾ un ka tās nevēlējās samazināt *Hurtigruten* centienus samazināt NOx emisijas, pilnībā kompensējot visus ar NOx nodokli saistītos izdevumus. Tomēr Norvēģijas iestādes nav iesniegušas Uzraudzības iestādei paskaidrojumu par aprēķinā izmantotajiem parametriem. Gluži pretēji, Norvēģijas iestādes ir parādījušas, ka 8. panta piemērošana ir ļoti atkarīga no ieskatiem, jo tās skaidro, ka citos sabiedrisko pakalpojumu līgumos, piemēram, attiecībā uz reģionālajiem vieglo automobiļu pārvadājumu prāmju pakalpojumiem, arī ir līdzīgas klauzulas ⁽⁴³⁾ un ka saskaņā ar šīm līdzīgajām klauzulām reģionālajiem vieglo automobiļu pārvadājumu prāmju uzņēmumu samaksātie NOx nodokļi un iemaksas NOx apkarošanas fondā ir atlīdzināti 100 % apmērā ⁽⁴⁴⁾.

Turklāt Norvēģijas iestādes nav iesniegušas Uzraudzības iestādei parametrus, pēc kuriem aprēķināta i) vispārējā kompensācija (NOK 66 miljoni) un ii) samazinājums saistībā ar mazākām prasībām attiecībā uz to kuģu skaitu, ar ko jāsniedz pakalpojumi saskaņā ar sabiedrisko pakalpojumu līgumu (aplēsti kā NOK 3,6 miljoni laikposmam no 2008. gada 16. novembra līdz 2008. gada 31. decembrim un NOK 7,7 miljoni laikposmam no 2009. gada 1. janvāra līdz 2009. gada 31. martam). Tā vietā Norvēģijas iestādes sākotnēji atsauca uz *Hurtigruten* slikto finansiālo stāvokli ⁽⁴⁵⁾ un dokumentiem, kas ir PWC ziņojuma pamatā, kas savukārt ir pamatā ilgstošām pārrunām, kuru rezultātā tika panākta vienošanās veikt papildu maksājumus, lai nodrošinātu sabiedrisko pakalpojumu nepārtrauktību, pamatojot to ar šķietamiem komerciāliem apsvērumiem un papildu izmaksām sabiedrisko pakalpojumu sniegšanai. Pēc tam Norvēģijas iestādes vienkārši iesniedza Uzraudzības iestādei divus pasūtītus ziņojumus, ko sagatavojis BDO *Noraudit*, lai *ex post* pamatotu, ka konkrētie trīs pasākumi nerada pārmērīgu kompensāciju. Tomēr pretēji Norvēģijas iestāžu viedoklim Uzraudzības iestāde uzskata, ka visi trīs ziņojumi norāda, ka šie trīs pasākumi patiesībā ietver pārmērīgu kompensāciju – tādā ziņā, ka kompensācija nesedz tikai sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas izmaksu pieaugumu –, un nesniedz skaidrojumu par parametriem, kas izmantoti šo izmaksu noteikšanai ⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴¹⁾ Norvēģijas iestāžu 2010. gada 30. septembra vēstule (Notikums Nr. 571486), 11. lpp.

⁽⁴²⁾ No *Hurtigruten* NOx nodokļa/NOx apkarošanas fonda iemaksām, neskaitot Geirangerfjorda darbības.

⁽⁴³⁾ Norvēģijas iestāžu e-pasta vēstules, kas datētas ar 15.4.2011. (Notikums Nr. 595326) un 6.5.2011. (Notikums Nr. 597151).

⁽⁴⁴⁾ Norvēģijas iestāžu e-pasta vēstule, datēta ar 6.5.2011. (Notikums Nr. 597151).

⁽⁴⁵⁾ Kā pamatots ar informāciju, ko Norvēģijas iestādes iesniedza ar vēstuli, kas datēta ar 8.3.2010. (Notikums Nr. 549465).

⁽⁴⁶⁾ Skatīt II.3.2. iedaļu turpmāk tekstā.

Bez tam otrā *BDO Noraudit* ziņojuma pamatā, šķiet, ir princips, ka visas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas paaugstinātās izmaksas var atlīdzināt ar papildu kompensāciju, kas piešķirta saskaņā ar 8. pantu, neatkarīgi no tā, vai tās ir būtiskas izmaiņas, kuras varēja saprātīgi paredzēt (vai citādi izpilda 8. panta nosacījumus).

Attiecībā uz degvielas izmaksu palielinājumu *Hurtigruten* nolīgumā jau bija cenu korigēšanas mehānisms (6.2. pants). Uzraudzības iestāde uzskata, ka potenciālie konkursa dalībnieki saprātīgi paredzētu, ka šis noteikums regulē jautājumu par paaugstinātām degvielas cenām. Tā kā degvielas cena ir svarīgs izmaksu elements kruīza kuģu/prāmju operatoriem, Uzraudzības iestāde pieņem, ka nozares tirgus dalībnieki parasti veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka cenas svārstības nepakļauj tos finansiālam riskam. Praksē *Hurtigruten* faktiski ierobežoja risku attiecībā uz dažām no tā degvielas cenām. Neņemot to vērā, Norvēģijas iestādes izvēlējās veikt papildu maksājumus 8. panta pārskatīšanas klauzulas ietvarā.

Nemot vērā iepriekš izklāstīto, Uzraudzības iestāde uzskata, ka šie 8. panta konkrētās piemērošanas rezultāti rāda, ka trūkst pārredzamības un objektivitātes, un secina, ka ir maz ticams, ka kāds tirgus dalībnieks varētu būtu paredzējis, ka 8. pants tiks piemērots šādā veidā.

Ceturtais *Altmark* kritērijs paredz: ja netiek īstenota konkursa procedūra, nepieciešamās kompensācijas summa jānosaka, pamatojoties uz izmaksām, kādas, pildot šos pienākumus, rastos tipiskam uzņēmumam, kurš veiksmīgi darbojas un kuram ir nepieciešamie transporta līdzekļi, lai atbilstu nepieciešamajām sabiedrisko pakalpojumu prasībām, ņemot vērā attiecīgos ieņēmumus un saprātīgu peļņu, kas gūta, pildot šos pienākumus. Norvēģijas iestādes nav iesniegušas informāciju, kas pamatotu ceturta *Altmark* kritērija "efektivitātes kritērija" ⁽⁴⁷⁾ izpildi. Pretēji tam, Uzraudzības iestādei iesniegtie ziņojumi norāda, ka *Hurtigruten* ir saņēmis pārmērīgu kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu ⁽⁴⁸⁾. Tādējādi Uzraudzības iestāde nevar pieņemt, ka šie trīs pasākumi atbilst ceturtajam *Altmark* kritērijam.

Tādējādi, ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Uzraudzības iestāde secina, ka nav panākta atbilstība otrajam *Altmark* kritērijam. Turklāt Uzraudzības iestāde secina, ka, ņemot vērā 8. panta piemērošanu un 2008. gada nolīguma pārskatīšanas rezultātus (t. i., konkrētos trīs pasākumus), nevar uzskatīt, ka uz izrietošo papildu nolīgumu attiecas konkursa procedūra ceturta *Altmark* kritērija nozīmē. Bez tam Norvēģijas iestādes nav pierādījušas, ka ir panākta atbilstība ceturta *Altmark* kritērija "efektivitātes"

⁽⁴⁷⁾ Tas ir, "kompensācijas apjoms nosakāms, pamatojoties uz to izdevumu analīzi, kādi, pildot šīs saistības, rastos tipiskam uzņēmumam, kas ir labi vadīts un adekvāti nodrošināts ar transporta līdzekļiem, lai spētu izpildīt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ņemot vērā atbilstošos rēķinus [ieņēmumus] un paredzot saprātīgu peļņu par šo saistību izpildi".

⁽⁴⁸⁾ Skatīt II.3.2. iedaļu turpmāk tekstā.

kritērijam. Tādējādi Uzraudzības iestāde secina, ka šajā gadījumā nav panākta atbilstība arī ceturtajam *Altmark* kritērijam.

1.3.3.2. Trešais *Altmark* kritērijs

Trešais kritērijs pieprasa, lai kompensācija nepārsniegtu starpību starp izmaksām, kas nepieciešamas, lai sniegtu sabiedrisko pakalpojumus, un ieņēmumiem par pakalpojumu sniegšanu (tomēr kompensācija var ietvert saprātīgu peļņu) ⁽⁴⁹⁾.

Papildus sabiedrisko pakalpojumu sniegšanai *Hurtigruten* veic komercpakalpojumus, cita starpā *Hurtigruten* kuģos pārvadājot kruīza pasažierus. Trešais *Altmark* kritērijs jāaplūko saistībā ar izmaksu sadalījuma vispārējiem principiem, kā cita starpā noteikts *Chronopost* spriedumā ⁽⁵⁰⁾. Tas nozīmē, ka gadījumos, kad sabiedrisko pakalpojumu sniedzēji papildus šādiem sabiedriskajiem pakalpojumiem veic komercdarbību, komercdarbībai jāsedz proporcionāla daļa no kopējām pastāvīgajām izmaksām ⁽⁵¹⁾.

Norvēģijas iestāžu iesniegtie ziņojumi rāda, ka visi trīs pasākumi ne tikai sedza sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas pieaugušās izmaksas, bet arī kalpoja to pakalpojumu, kas nav sabiedriskie pakalpojumi, izmaksu kompensēšanai ⁽⁵²⁾. Turklāt otrajā *BDO* ziņojumā norādīts, ka šie trīs pasākumi sedza arī palielinātās izmaksas, kas nebija būtiskas izmaiņas, ko puses nevarēja saprātīgi paredzēt (t. i., ne visas reāli segtās izmaksas bija izmaksas, ko likumīgi varētu segt saskaņā ar 8. pantu) ⁽⁵³⁾.

Bez tam *Hurtigruten* nav nodrošinājis atsevišķu uzskaiti sabiedriskajiem pakalpojumiem un darbībām, kas nav sabiedriskie pakalpojumi ⁽⁵⁴⁾, un visu trīs pasākumu aprēķinu pamatā, šķiet, ir vai nu i) princips, ka sabiedriskajiem pakalpojumiem jāsedz visas sabiedrisko pakalpojumu un pakalpojumu, kas nav sabiedriskie pakalpojumi, kopējās pastāvīgās izmaksas vai lielākā daļa no tām, vai ii) premisa, ka nav nepieciešams nodalīt sabiedriskos pakalpojumus un pakalpojumus, kas nav sabiedriskie pakalpojumi, un ka atbalstu var sniegt, lai visi *Hurtigruten* sniegtie pakalpojumi būtu rentabli (t. i., gan sabiedriskie pakalpojumi, gan pakalpojumi, kas nav sabiedriskie pakalpojumi) ⁽⁵⁵⁾. Tādējādi uz komercdarbību nav attiecināta proporcionāla kopējo pastāvīgo izmaksu daļa un tā nav atņemta, nosakot valsts kompensāciju par pakalpojumu sniegšanu.

⁽⁴⁹⁾ Lieta C-280/00 *Altmark Trans* [2003], Krājums, I-7747. lpp., 92. punkts: "Treškārt, kompensācija nedrīkst pārsniegt summu, kas nepieciešama, lai nosegtu visus vai daļu izdevumu, kas radušies, pildot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ņemot vērā atbilstošos rēķinus [ieņēmumus] un saprātīgu peļņu saistībā ar šo saistību izpildi. Šī nosacījuma izpilde ir būtiski svarīga, lai nodrošinātu, ka saņēmējuzņēmums nesaņem nekādas priekšrocības, kas traucē vai draud traucēt konkurenci, nostiprinot šī uzņēmuma konkurences pozīciju."

⁽⁵⁰⁾ Apvienotās lietas C-83/01 P, C-93/01 P un C-94/01 P *Chronopost* [2003], I-6993. lpp.

⁽⁵¹⁾ Turpat, 40. punkts.

⁽⁵²⁾ Skatīt I.5.1. iedaļu turpmāk tekstā.

⁽⁵³⁾ Skatīt I.4.2. iedaļu turpmāk tekstā.

⁽⁵⁴⁾ Loco citato.

⁽⁵⁵⁾ Skatīt II.3.2. iedaļu ar turpmākām atsaucēm.

Kā paskaidrots plašākā izvērtējumā II.3.2. iedaļā turpmāk tekstā (par pārmērīgu kompensāciju), tā kā nepastāv pienācīgs uzskaites dalījums un pasākumu aprēķins neatbilst iepriekšminētajiem kritērijiem – jo īpaši izmantojot nereprezentatīvas hipotētiskas izmaksas un ieņēmumus situācijā, kad zināmas reālās izmaksas un ieņēmumi, – Uzraudzības iestāde secina, ka šajā gadījumā nav panākta atbilstība trešajam *Altmark* kritērijam.

1.3.3.3. *Altmark* kritēriji – secinājums

Tā kā nav panākta atbilstība trijiem no četriem *Altmark* kritērijiem un tā kā, lai valsts kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu atzītu par valsts atbalstu, pietiek, ka nav panākta atbilstība vienam no kritērijiem, nevar uzskatīt, ka konkrētie trīs pasākumi nerada priekšrocību *Hurtigruten* EEZ līguma 61. panta nozīmē.

1.4. Trīs pasākumu selektīvā daba

Pasākumiem jābūt selektīviem, tā, lai tie dotu priekšroku “konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai”. Tiek uzskatīts, ka pastāv selektīva ekonomiska priekšrocība, ja tiek secināts, ka pasākums netiek piemērots kopumā visiem uzņēmumiem EEZ valstī⁽⁵⁶⁾.

Uzraudzības iestāde uzskata, ka šie trīs pasākumi palielināja valsts atlīdzību *Hurtigruten* un tika veikti pēc individuālām pārrunām ar šo uzņēmumu. Vienīgi *Hurtigruten* bija iespēja piedalīties sarunās par kompensācijas palielinājumu par pakalpojumu, jo tas bija vienīgais pakalpojuma sniedzējs. Tādējādi Uzraudzības iestāde secina, ka šie trīs pasākumi nodrošina *Hurtigruten* selektīvu priekšrocību.

Tomēr attiecībā uz atlīdzību par NOx nodokļa un NOx apkarošanas fonda iemaksām Norvēģijas iestādes ir iesniegušas Uzraudzības iestādei papildu informāciju par administratīvo praksi attiecībā uz atlīdzību par šādām maksām sabiedrisko pakalpojumu sniedzējiem. Norvēģijas iestādes paskaidroja, ka tās neuzskata atlīdzību par selektīvu, jo “tādu pašu atlīdzību piemēro visiem jūras pasažieru transporta pakalpojumu sniedzējiem, kas veic sabiedrisko pakalpojumus, (...) attiecībā uz visiem pārējiem transporta pakalpojumiem, ko veic tādos pašos apstākļos, tiek darīts tas pats. Šie pārējie transporta pakalpojumi ietver valsts un reģionālos vieglo automobiļu prāmjus, kā arī ātrgaitas pasažieru prāmjus, kas kursē pēc noteikta saraksta”⁽⁵⁷⁾.

Pēc NOx nodokļa ieviešanas Norvēģijas iestāžu īstenotā administratīvā prakse ir bijusi pilnībā atlīdzināt NOx nodokļa/NOx

apkarošanas fonda iemaksas transporta uzņēmumiem, kas sniedz sabiedrisko pakalpojumus, tādā apmērā, kas atbilst iemaksām saistībā ar šādām saistībām⁽⁵⁸⁾. Tomēr *Hurtigruten* gadījumā Norvēģijas iestādes nolēma ierobežot atlīdzību līdz apmēram, ko tās uzskata par atbilstošu 90 % no NOx nodokļa/NOx apkarošanas fonda iemaksām saistībā ar sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu. Tika secināts, ka pilnīga NOx izmaksu segšana būtu nevēlama, jo tas mazinātu *Hurtigruten* stimulu samazināt emisijas⁽⁵⁹⁾.

Tiesas ir spriedušas, ka nodokļu pasākumi, kas rada priekšrocības konkrētiem uzņēmumiem, nav selektīvi, ja tos pamato ar vispārējās sistēmas, kurā tie ietilpst, kopējo struktūru un būtību⁽⁶⁰⁾. *Adria-Wien Pipeline* lietā⁽⁶¹⁾ Tiesa izvērtēja Austrijas shēmu, kuras ietvarā visi uzņēmumi tika aplikti ar vides nodokli par elektroenerģijas patēriņu un uzņēmumiem, kas ražoja preces, bija tiesības saņemt daļēju samaksāto nodokļu atmaksu. Uzņēmumiem, kas sniedza pakalpojumus, nebija tiesību saņemt šādu atlīdzību. Jautājums bija, vai atlīdzība uzņēmumiem, kas ražoja preces, nav valsts atbalsts. Tiesa neatrada nekādu pamatojumu sistēmas raksturā vai tās vispārējā struktūrā, jo valsts tiesību aktu pamatā esošie ekoloģiskie apsvērumi neattiecinot atšķirīgu pieeju attiecībā uz elektroenerģiju, ko patērē uzņēmumi, kas sniedz pakalpojumus, un elektroenerģiju, ko patērē uzņēmumi, kas ražoja preces. Tiesa norādīja, ka abu sektoru enerģijas patēriņš ir vienlīdz kaitējošs videi⁽⁶²⁾.

Šajā lietā var izdarīt līdzīgus secinājumus. NOx nodokļa ieviešanas mērķis ir samazināt NOx emisijas⁽⁶³⁾. Jautājums ir par to, vai NOx nodokļa/NOx apkarošanas fonda iemaksu atmaksāšana sabiedrisko pakalpojumu sniedzējiem ir attaisnojama, ievērojot NOx nodokļa sistēmas raksturu vai tās vispārējo struktūru. NOx nodokļu sistēmas mērķis ir mudināt uzņēmumus samazināt NOx emisijas un tādējādi samazināt vides piesārņojumu. Šie apsvērumi, kas ir pamatā NOx nodoklim, neattiecinot atšķirīgu pieeju sabiedrisko pakalpojumu sniedzējiem salīdzinājumā ar tiem uzņēmumiem, kas nesniedz sabiedrisko pakalpojumus. NOx, ko izdala sabiedrisko pakalpojumu sniedzēji, ir vienlīdz vidi bīstami. Pat ja tas būtu attaisnojams ar NOx nodokļu sistēmas loģiku, *Hurtigruten* sniedz gan sabiedrisko pakalpojumus, gan veic komercdarbību, un, atmaksājot NOx nodokļa/NOx apkarošanas fonda iemaksas, šo abu veidu darbības netiek pienācīgi nodalītas⁽⁶⁴⁾.

⁽⁵⁸⁾ Transporta un komunikāciju ministrijas vēstule, adresēta *Næringslivetets Hovedorganisasjon*, datēta ar 13.5.2008. (Notikums Nr. 595326), un Norvēģijas iestāžu 3.5.2011. e-pasta vēstule (Notikums Nr. 596802).

⁽⁵⁹⁾ Norvēģijas iestāžu e-pasta vēstule, datēta ar 6.5.2011. (Notikums Nr. 597151).

⁽⁶⁰⁾ Apvienotās lietas E-4/10, E-6/10 un E-7/10 *Principality of Liechtenstein and others* pret EBTA Uzraudzības iestādi (OV C 294, 6.10.2011., 7. lpp. un EEZ papildinājums Nr. 53, 6.10.2011., 1. lpp.), 87. punkts, un C-143/99 *Adria-Wien Pipeline* [2001], Krājums, I-3913. lpp., 41. punkts.

⁽⁶¹⁾ Lieta C-143/99 *Adria-Wien Pipeline* [2001], *Recueil*, I-3913. lpp.

⁽⁶²⁾ Lieta C-143/99 *Adria-Wien Pipeline* [2001], *Recueil*, I-3913. lpp., 49.–53. punkts

⁽⁶³⁾ Skatīt Uzraudzības iestādes Lēmuma Nr. 501/08/COL I.2.1. iedaļu, kurā apstiprināta NOx apkarošanas fonda shēma; tā pieejama tiešsaistē: <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=14653&1=1>.

⁽⁶⁴⁾ Skatīt II.3.2. iedaļu turpmāk tekstā.

⁽⁵⁶⁾ Lieta C-256/97 *Déménagements-Manutention Transport SA* [1999], *Recueil*, I-3913. lpp., 27. punkts.

⁽⁵⁷⁾ Norvēģijas iestāžu 2010. gada 30. septembra vēstule, 14. lpp. (Notikums Nr. 571786).

Tāpēc Uzraudzības iestāde var tikai secināt, ka NOx nodokļa/NOx apkarošanas fonda iemaksu 90 % kompensācija *Hurtigruten* labā ir selektīvs pasākums, jo citiem uzņēmumiem, kas veic līdzīgus pārvadāšanas pakalpojumus, kuri nav sabiedriski pakalpojumi, NOx nodokļa/NOx apkarošanas fonda iemaksas ir jāsedz pilnā apmērā.

Tādējādi Uzraudzības iestāde secina, ka šie trīs pasākumi nodrošina *Hurtigruten* selektīvu priekšrocību.

1.5. Pasākumi kropļo konkurenci un ietekmē tirdzniecību starp līgumslēdzējam pusēm

Ja finansiāls atbalsts stiprina uzņēmuma pozīcijas salīdzinājumā ar citiem uzņēmumiem, kas konkurē iekšējā EEZ tirdzniecībā, jāuzskata, ka šis atbalsts ietekmē iekšējo tirdzniecību⁽⁶⁵⁾.

Kā parādīts iepriekš, konkrētie trīs pasākumi rada *Hurtigruten* selektīvu ekonomisku priekšrocību. Iekšējo jūrniecības pakalpojumu tirgus (jūras kabotāža), kurā darbojas *Hurtigruten*, tika atvērts EEZ mēroga konkurencei 1998. gadā⁽⁶⁶⁾. Turklāt *Hurtigruten* ir iesaistīts arī tūrisma nozarē, jo īpaši piedāvājot kruīza/turp un atpakaļ ceļojumus gar Norvēģijas piekrasti. Citi tirgus dalībnieki piedāvā kruīzus gar tām pašām Norvēģijas piekrastes daļām⁽⁶⁷⁾. Turklāt *Hurtigruten* nodrošina vairākus kruīzus dažādās Eiropas valstīs.

Tādējādi Uzraudzības iestāde secina, ka *Hurtigruten* piešķirtā kompensācija var izkropļot konkurenci un ietekmēt EEZ iekšējo tirdzniecību.

2. PROCESUĀLĀS PRASĪBAS

Saskaņā ar 3. protokola I daļas 1. panta 3. punktu "EBTA Uzraudzības iestāde ir pietiekami savlaicīgi jāinformē, lai tā varētu iesniegt savas piezīmes par jebkādiem plāniem piešķirt vai mainīt atbalstu (...). Attiecīgā valsts nedrīkst īstenot savus ierosinātos pasākumus, kamēr šī procedūra nav beigusies ar galīgu lēmumu".

Norvēģijas iestādes neinformēja Uzraudzības iestādi par konkrētajiem trim pasākumiem. Tādēļ Uzraudzības iestāde secina, ka Norvēģijas iestādes nav ievērojušas saistības, kas tām paredzētas saskaņā ar 3. protokola I daļas 1. panta 3. punktu.

3. ATBALSTA SADERĪBA

Norvēģijas iestādes atsaucas uz EEZ līguma 59. panta 2. punktu un apgalvo, ka pasākumi ir uzskatāmi par nepieciešamo kompensāciju sabiedrisko pakalpojumu sniegšanai saskaņā ar Uzraudzības iestādes pamatnostādņēm par atbalstu jūras transportam un vispārējiem sabiedrisko pakalpojumu kompensēšanas principiem. Turklāt tās atsaucas uz 61. panta 3. punkta c) apakšpunktu, norādot, ka aplūkojamos pasākumus var uzskatīt

par saderīgiem ar EEZ līgumu kā pārstrukturēšanas pasākumus atbilstīgi glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņēm.

Tālāk Uzraudzības iestāde vērtē atbalsta saderību ar EEZ līguma darbību kā sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju atbilstīgi EEZ līguma 59. panta 2. punktam un kā glābšanas un pārstrukturēšanas pasākumu vai ārkārtas pasākumu atbilstīgi 61. panta 3. punktam.

3.1. Tiesiskais regulējums, lai novērtētu valsts atbalstu jūras sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas veidā

Jūras kabotāžas regulas 4. pantā un Uzraudzības iestādes pamatnostādņu par atbalstu jūras transportam 9. iedaļā noteikts, ka EBTA valstis var noteikt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības vai slēgt sabiedrisko pakalpojumu līgumus par konkrētiem jūras transporta pakalpojumiem ar nosacījumu, ka kompensācija atbilst EEZ līguma noteikumiem un procedūrai, kas regulē valsts atbalstu.

EEZ līguma 59. panta 2. punkts ir šāds:

"Uz uzņēmumiem, kam uzticēti pakalpojumi ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi vai kas darbojas kā fiskāli monopoli, attiecas šajā līgumā ietvertie noteikumi, un jo īpaši noteikumi par konkurenci, ja šo noteikumu piemērojums juridiski vai faktiski netraucē veikt tiem uzticētos konkrētos uzdevumus. Tie nedrīkst ietekmēt tirdzniecības attīstību tiktāl, lai kaitētu Līgumslēdzēju Pušu interesēm."

Uzraudzības iestāde atzīmē, ka, lai gan Uzraudzības iestādes pamatnostādnes par valsts atbalstu sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas veidā ("pamatnostādnes par sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju") neattiecas uz transporta nozari⁽⁶⁸⁾, tajās lielā mērā apkopoti sabiedrisko pakalpojumu kompensācijām vispārēji piemērojamie principi. Turpmāk atsaucas uz pamatnostādņēm par sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju izdarītas, tikai ciktāl runa ir par šādiem vispārēji piemērojamiem principiem.

Lai valsts atbalsts būtu uzskatāms par sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju, kas saderīga ar EEZ līguma darbību atbilstoši 59. panta 2. punktam, pirmkārt, konkrētajam pakalpojumam jābūt pakalpojumam ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi. Otrkārt, konkrētajam uzņēmumam jābūt tādām, kam EBTA valsts uzticējusi šā pakalpojuma sniegšanu. Treškārt, kompensācijas summa ir jānosaka pārredzamā veidā⁽⁶⁹⁾ un tai jābūt samērīgai⁽⁷⁰⁾, lai tā nepārsniegtu apjomu, kas nepieciešams⁽⁷¹⁾ sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas radīto izmaksu segšanai, ietverot saprātīgu peļņu⁽⁷²⁾.

⁽⁶⁸⁾ Uzraudzības iestādes pamatnostādņu par valsts atbalstu sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas veidā 2. punkts.

⁽⁶⁹⁾ Skatīt 2.2. iedaļu Uzraudzības iestādes pamatnostādņēs par jūras transportu: "Valsts atbalsts vienmēr jāierobežo līdz nepieciešamajam apjomam, lai sasniegtu tā mērķi un tas tiktu piešķirts pārredzamā veidā."

⁽⁷⁰⁾ Skatīt Komisijas Lēmumu lietās N 62/05 (Itālija), 46. punkts, un N 265/06 (Itālija), 48. punkts.

⁽⁷¹⁾ Skatīt pamatnostādņu par sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju 2.4. nodaļu.

⁽⁷²⁾ Skatīt Uzraudzības iestādes pamatnostādņu par jūras transportu 2.2. iedaļu.

⁽⁶⁵⁾ Lieta 730/79 *Philip Morris* [1989], *Recueil*, 2671. lpp., 11. punkts.

⁽⁶⁶⁾ OV L 30, 5.2.1998., iestrādāts kā EEZ līguma XIII pielikuma 53.a punkts.

⁽⁶⁷⁾ Starp tiem *Seabourn Cruise Line Limited* un *Silversea Cruises Ltd.*

Lēmumā sākt oficiālu izmeklēšanas procedūru Uzraudzības iestāde neapšaubīja atbilstību pirmajiem diviem kritērijiem⁽⁷³⁾. Tomēr Uzraudzības iestāde uzskata, ka saskaņā ar informāciju, ko iesniegušas Norvēģijas iestādes, nevar secināt, ka pastāv atbilstība trešajam kritērijam. Vispirms Uzraudzības iestāde atgādina, ka *Hurtigruten* nolīgums tika noslēgts, izmantojot atklātu konkursu. Vispārīgā līmenī Uzraudzības iestāde atzīmē, ka pienācīga konkursa procedūra parasti nodrošina, ka tās rezultātā noslēgtais līgums neietver valsts atbalstu. Konkrētos apstākļos valsts iestādēm jāspēj anulēt sabiedrisko pakalpojumu līgumus, kurus tās noslēgušas, izmantojot konkursa procedūru, un to vietā noslēgt jaunu sabiedrisko pakalpojumu līgumu, kurā ietverts valsts atbalsts. Tomēr konkrētajā gadījumā Norvēģijas iestādes šādu pieeju nebija izvēlējušās. Kā minēts iepriekš, apjoms kompensācijai, kas tika izmaksāta konkrēto trīs pasākumu ietvaros, netika noteikts pārdzīvējamā veidā konkursa kontekstā, bet gan bija rezultāts divpusējām pārrunām vairākus gadus pēc līguma noslēgšanas.

Piešķirot atbalstu sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas veidā, Norvēģijas iestādēm jānodrošina, lai atbalsts būtu saderīgs ar noteikumiem, ko piemēro šādam atbalstam. Ir svarīgi, lai tad, ja uzņēmums, kuram piešķirts atbalsts, veic darbības, kas nav sabiedrisko pakalpojumu jomā, komercdarbībai tiktu piemērota atbilstīga daļa to pastāvīgo izmaksu, kas kopīgas abiem darbības veidiem⁽⁷⁴⁾.

3.2. Kompensācijas apjoms par sabiedriskajiem pakalpojumiem

Saskaņā ar Norvēģijas iestāžu iesniegtajiem paskaidrojumiem konkrētie trīs pasākumi bija paredzēti, lai kompensētu *Hurtigruten* par: i) jaunām izmaksām saistībā ar NOx nodokļa piemērošanu par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu un ii) sabiedrisko pakalpojumu sniegšanā izmantojamo elementu izmaksu vispārēju palielinājumu. Uzraudzības iestāde uzskata, ka Norvēģijas iestāžu pieeja izmaksu sadalē nepierāda, ka šie trīs pasākumi nerada pārmērīgu kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu.

3.2.1. Nekonsekvēnta pieeja kopējām pastāvīgajām izmaksām

Gadījumos, kad sabiedrisko pakalpojumu sniedzēji līdztekus sabiedriskiem pakalpojumiem veic komercdarbību, vispārējs noteikums ir, ka uz komercdarbību attiecināma proporcionāla daļa kopējo pastāvīgo izmaksu⁽⁷⁵⁾. Saskaņā ar pamatnostādņiem par sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju:

"Vērā ņemamās izmaksas ietver visus izdevumus, kas saistīti ar vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojuma sniegšanu. Ja attiecīgā uzņēmuma darbība saistīta vienīgi ar pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, var tikt ņemtas vērā visas izmaksas. Ja uzņēmums veic arī darbības, kas nav uzskatāmas par pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, vērā var ņemt tikai tās izmaksas, kas attiecas uz vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojuma sniegšanu. Izmaksas, kas attiecinātas

uz pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, var aptvert visas mainīgās izmaksas, kas rodas, sniedzot pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, atbilstošu daļu no pastāvīgajām izmaksām, kas kopīgas gan pakalpojumam ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, gan citām darbībām, un adekvātu atlīdzību par pakalpojumam ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi piešķirto pašu kapitālu."⁽⁷⁶⁾

Tikai izņēmuma gadījumi var attaisnot atkāpes no šā principa; Uzraudzības iestādes pamatnostādņēs par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu sabiedriskajai apraidei norādīts, ka kopējo izmaksu sadalījums starp sabiedrisko pakalpojumu darbībām un citām darbībām nav obligāts, ja izmaksu sadalīšana nav iespējama "jēgpilnā veidā"⁽⁷⁷⁾. Tomēr šajos gadījumos tie ir ieņēmumi, ko iegūst no darbībām, kas nav sabiedrisko pakalpojumu sniegšana un kurām ir ar sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu saistītas kopējas izmaksas, ir jāieskaita sabiedrisko pakalpojumu daļā⁽⁷⁸⁾. Uzraudzības iestāde neuzskata, ka *Hurtigruten* atrastos šādā izņēmuma situācijā. Pat ja var apgalvot, ka *Hurtigruten* darbību kopējo pastāvīgo izmaksu dalīšana izmaksās sabiedriskajiem pakalpojumiem un pakalpojumiem, kas nav sabiedriskie pakalpojumi, ne vienmēr ir vienkāršs uzdevums, dalījumu, kas cita starpā veicams ieņēmumiem, ko iegūst no abu veidu darbības apgrozījuma, noteikti ir iespējams veikt⁽⁷⁹⁾.

Tādējādi Uzraudzības iestāde secina, ka šajā gadījumā ir spēkā vispārēji piemērojama izmaksu dalījuma princips. Tādēļ Uzraudzības iestāde nevar pieņemt pieeju, kas izmantota PWC ziņojuma trešajā metodē, kad netiek nodalīta *Hurtigruten* sabiedrisko pakalpojumu sniegšana un komercdarbība.

Lai gan *Hurtigruten* veic arī darbības, kas nav sabiedrisko pakalpojumu sniegšana, trīs minētajos ziņojumos nav konsekvēnti ņemts vērā fakts, ka komercdarbībām jāuzņemas proporcionāla daļa pastāvīgo izmaksu, kas kopīgas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanai un komercdarbībai, kā to pieprasa iepriekš minētā judikatūra.

Šajos ziņojumos vairāku kategoriju šādas izmaksas ir pilnībā iedalītas sabiedrisko pakalpojumu daļā (cita starpā ostas maksas, apkopes izmaksas, degvielas izmaksas (izņemot patēriņu Geirangerfjordā)), bet citas kopējo pastāvīgo izmaksu kategorijas, lai gan nav pilnībā ietvertas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas daļā, šķiet, nav sadalītas proporcionāli sabiedrisko pakalpojumu sniegšanai, no vienas puses, un komercdarbībai, no otras puses (uz sabiedrisko pakalpojumu daļu attiecināti 90 % no NOx izmaksām, kas saistītas ar degvielas patēriņu)⁽⁸⁰⁾.

⁽⁷⁶⁾ Pamatnostādņu par sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju 15. punkta četri pirmie teikumi.

⁽⁷⁷⁾ Uzraudzības iestādes pamatnostādņu par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu sabiedriskajai apraidei 66.–67. punkts, skatīt OV L 124, 11.5.2012., 40. lpp. un EEZ papildinājums Nr. 26, 11.5.2012., 1. lpp., pieejams arī: <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-IVThe-application-of-the-state-aid-rules-to-public-service-broadcasting.pdf>.

⁽⁷⁸⁾ Turpat, 67. punkts.

⁽⁷⁹⁾ Šo pieeju Tiesa akceptēja lietā T-106/95 *Fédération française des sociétés d'assurances (FFSA)* pret Komisiju [1997], Recueil, II-229. lpp., 105. punkts.

⁽⁸⁰⁾ Divas pirmās metodes PWC ziņojumā (skatīt *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger*, 27.9.2007., pamatā esošo materiālu), pirmais BDO ziņojums, 11. – 21. lpp., un otrais BDO ziņojums, 5. – 11. lpp.

⁽⁷³⁾ Lēmuma Nr. 325/10/COL II.3. nodaļa.

⁽⁷⁴⁾ Skatīt apvienotās lietas C-83/01 P, C-93-01 P un C-94/01 P *Chronopost* [2003], I-6993. lpp., 40. punkts. Skatīt arī 15. punktu pamatnostādņēs par sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju.

⁽⁷⁵⁾ Skatīt apvienotās lietas C-83/01 P, C-93/01 P un C-94/01 P *Chronopost* [2003], I-6993. lpp., 40. punkts.

Tā kā nepastāv adekvāts kopējo pastāvīgo izmaksu sadalījums, Uzraudzības iestāde nevar secināt, ka divas pirmās PWC ziņojuma metodes vai abi BDO ziņojumi pierādītu, ka konkrētie trīs pasākumi nerada pārmērīgu kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem.

Kopumā, ņemot vērā nekonsekvento pieeju kopējām pastāvīgajām izmaksām, kā aprakstīts iepriekš, Uzraudzības iestāde secina, ka nevienā no trīs PWC ziņojuma metodēm un nevienā no metodēm abos BDO ziņojumos kopējās izmaksas nav pienācīgi sadalītas attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu un komercdarbību, lai vērā būtu ņemtas tikai izmaksas, kas saistītas ar pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi. Tādējādi nevar pierādīt, ka konkrētie trīs pasākumi nerada pārmērīgu kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem.

3.2.2. Uzskaites nenodalīšana

Lai gan *Hurtigruten* veic arī darbības, kas nav sabiedriskie pakalpojumi, tas nav ieviesis atsevišķu uzskaiti sabiedriskajiem pakalpojumiem un citām darbībām⁽⁸¹⁾. Tādējādi var secināt, ka trūkst būtiska priekšnoteikuma sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas pārredzamai sistēmai⁽⁸²⁾.

3.2.3. Izmantotas nereprezentatīvas hipotētiskas izmaksas un ieņēmumi, kad zināmas reālās izmaksas un ieņēmumi

Aprēķinot kompensāciju, ir jāizmanto *Hurtigruten* reālās izmaksas un ieņēmumi.

Uzraudzības iestāde atzīmē, ka, pirmkārt, PWC ziņojumā un otrajā BDO ziņojumā sabiedrisko pakalpojumu izmaksas aprēķinātas, par pamatu ņemot izmaksas un ieņēmumus no hipotētiskas minimālās flotes darbības⁽⁸³⁾. Norvēģijas iestādes, šķiet, pamato to, ka kopējās izmaksas netiek attiecinātas uz darbībām, kas nav sabiedriskie pakalpojumi, uzsverot, ka aprēķinu pamatā ir nevis visas *Hurtigruten* flotes darbības reālās izmaksas un ieņēmumi, bet gan MS *Narvik* vai MS *Vesterålen* izmaksas un peļņa. Arguments šeit, šķiet, ir tāds, ka, ja sabiedrisko pakalpojumu izmaksas aprēķina, par pamatu ņemot tikai hipotētiskas "minimālās flotes" darbības izmaksas, kas, visticamāk, ir zemākas nekā reālās *Hurtigruten* flotes darbības izmaksas, kompensācija nepārsniegs reālās izmaksas, kas rodas, sniedzot sabiedriskos pakalpojumus.

⁽⁸¹⁾ Skatīt PWC ziņojuma pamata ziņojumu *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger*, 27.9.2007., 3. lpp., pirmo BDO ziņojumu, 7. lpp., (abi: Notikums Nr. 514420) un otro BDO ziņojumu, 4. lpp. (Notikums Nr. 571486).

⁽⁸²⁾ Skatīt 2.2. iedaļu Uzraudzības iestādes pamatnostādņēs par jūras transportu: "Valsts atbalsts vienmēr (...) ir jāpieskir pārredzamā veidā." Skatīt arī pamatnostādņu par sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju 18. punktu. "Ja uzņēmums sniedz gan pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, gan citus pakalpojumus, iekšējā uzskaitē atsevišķi jāuzrāda izmaksas un ieņēmumi, kas saistīti ar pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, un izmaksas un ieņēmumi, kas saistīti ar citiem pakalpojumiem, kā arī izmaksu un ieņēmumu attiecināšanas parametri."

⁽⁸³⁾ T. i., aprēķinu pamatā ir MS *Narvik* (pirmā alternatīva PWC ziņojumā, *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger*, 27.9.2007. (Notikums Nr. 514420, 57. lpp.)) vai MS *Vesterålen* (otrais BDO ziņojums, 4. lpp. (Notikums Nr. 571486)).

Tomēr, izmantojot šo metodi, netiek ņemts vērā fakts, ka darbībām, kas nav sabiedriskie pakalpojumi, jāpiemēro proporcionāla kopējo izmaksu daļa. Uzraudzības iestāde pieņem, ka reālajai flotei un hipotētiskajai minimālajai flotei nebūs identiska attiecība starp sabiedriskajiem pakalpojumiem, no vienas puses, un darbībām, kas nav sabiedriskie pakalpojumi, no otras puses. Kā rāda tās nosaukums, "minimālās flotes" metodes pamatā ir minimālas jaudas flote. Visticamāk, ka reālai (lielākas jaudas) flotei pakalpojumi, kas nav sabiedriskie pakalpojumi, veido lielāku daļu tās pakalpojumu nekā hipotētiskajai minimālajai flotei. Tādā gadījumā darbībām, kas nav sabiedriskie pakalpojumi, jāuzņemas lielāka proporcija kopējo pastāvīgo izmaksu.

Tādējādi Uzraudzības iestāde noraida argumentu, ka aprēķini saistībā ar hipotētisko minimālo floti pierāda, ka *Hurtigruten* nav saņēmis pārmērīgu kompensāciju.

Otrkārt, kompensācijas par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu *ex-post* aprēķina kontekstā, aprēķinot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas izmaksas, ir jāizmanto reālās degvielas cenas. Norvēģijas iestādes nevar vienkārši ņemt vērā *Hurtigruten* veiktās riska ierobežošanas darbības, jo tas var radīt pārmērīgu kompensāciju, ja riska ierobežošanas darbības izrādās veiksmīgas (jo, veicot riska ierobežošanu, tiek iegūta zemāka cena).

Treškārt, Uzraudzības iestādei nav iemesla uzskatīt, ka Norvēģijas iestādēm nav piekļuves reālajām *Hurtigruten* izmaksām un ieņēmumiem, jo izskatās, ka reālās flotes izmaksas ir pamatā otrajai metodei PWC ziņojumā un pirmajam BDO ziņojumam. Kā norādīts iepriekš, aprēķinot sabiedrisko pakalpojumu izmaksas, ir būtiski izmantot reālas un reprezentatīvas izmaksas. Nereprezentatīvu, hipotētisku izmaksu novērtējums tā vietā nav izmantojams.

3.2.4. Secinājums

Tā kā nepastāv nodalīta uzskaitē sabiedrisko pakalpojumu darbībām un citām komercdarbībām, ievērota nekonsekventa pieeja izmaksu sadalei un izmantotas nereprezentatīvas hipotētiskas (nevis reāli radušās) izmaksas, Uzraudzības iestāde nevar secināt, ka konkrētie trīs pasākumi neietver pārmērīgu kompensāciju. Tādējādi Uzraudzības iestāde secina, ka šie trīs pasākumi nav uzskatāmi par sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju, kas saderīga ar EEZ līguma darbību atbilstīgi 59. panta 2. punktam.

3.3. Pasākumu saderība, atzīstot tos par "ārkārtas pasākumiem" vai pārstrukturēšanas atbalstu

Uzraudzības iestāde atgādina, ka tiešs atbalsts ar mērķi segt saimnieciskās darbības zaudējumus kopumā nav saderīgs ar EEZ līguma darbību.

Tā kā šajā lēmumā aplūkotā papildu kompensācija sedz izmaksas, kas saistītas ar *Hurtigruten* parasto darbību, pasākumi uzskatāmi par kārtējo izdevumu finansēšanas atbalstu ⁽⁸⁴⁾.

Šādu kārtējo izdevumu finansēšanas atbalstu izņēmuma kārtā var apstiprināt, ja ir izpildītas EEZ līguma izņēmuma noteikumu prasības. EEZ līguma 61. panta 3. punktā noteikti šādi izņēmumi. Norvēģijas iestādes, atbildot uz lēmumu par procedūras uzsākšanu, minēja izņēmumu, kas minēts 61. panta 3. punkta c) apakšpunktā un glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņēs. Tas tiks izvērtēts turpmāk, bet vispirms Uzraudzības iestāde aplūkos Norvēģijas iestāžu argumentāciju, atsaucoties uz "ārkārtas pasākumiem".

3.3.1. Ārkārtas pasākumi un 61. panta 3. punkta b) apakšpunkts vai glābšanas pasākums atbilstīgi EEZ līguma 61. panta 3. punkta c) apakšpunktam

Norvēģijas iestādes ir atsaukušās uz *Hurtigruten* finansiālo stāvokli 2008. gadā un ar to saistīto iespēju, ka *Hurtigruten* pārtrauktu līguma saistību izpildi, lai izvairītos no bankrota. Saskaņā ar Norvēģijas iestāžu pausto šie apstākļi spieda tās veikt ārkārtas pasākumus, lai nodrošinātu pakalpojuma nepārtrauktību. Norvēģijas iestādes apgalvoja, ka ārkārtas pasākumus var uzskatīt par pamatotiem, lai nodrošinātu pakalpojuma nepārtrauktību. Tomēr tās nav atsaukušās uz izņēmumu, kas noteikts 61. panta 3. punktā vai kādā citā EEZ līguma nosacījumā. Uzraudzības iestāde uzskata, ka šo apgalvojumu nevar novērtēt kā glābšanas atbalstu atbilstīgi 61. panta 3. punkta c) apakšpunktam un glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņēm, jo glābšanas atbalsts atbilstīgi pamatnostādņēm ir pagaidu un atlīdzināma palīdzība. Konkrētie trīs pasākumi tādi nav.

Turklāt Uzraudzības iestāde ir pārbaudījusi, vai Norvēģijas iestāžu aprakstīto situāciju var uzskatīt par nopietniem traucējumiem 61. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē un tādējādi – par saderīgu atbalstu, lai gan Norvēģijas iestādes uz to nenorāda.

No judikatūras ir skaidrs, ka EEZ līguma 61. panta 3. punkta b) apakšpunktā paredzētais izņēmums ir jāpiemēro ierobežoti un tam jānovērš traucējums visā kādas dalībvalsts tautsaimniecībā (nevis sektorā vai reģionā) ⁽⁸⁵⁾.

⁽⁸⁴⁾ Lieta T-459/93 *Siemens SA* pret Komisiju [1995], *Recueil*, II-1675. lpp., 76. un 77. punkts.

⁽⁸⁵⁾ Salīdz. apvienotās lietas T-132/96 un T-143/96 *Freistaat Sachsen and Volkswagen AG* *Commission* [1999], *Recueil*, II-3663. lpp., 167. punkts. Spriedums ievērots Komisijas Lēmumā lietā C-47/1996 *Crédit Lyonnais* (OV L 221, 8.8.1998., 28. lpp., 10.1. punkts), Komisijas Lēmumā lietā C 28/02 *Bankgesellschaft Berlin* (OV L 116, 4.5.2005., 1. lpp., 153. un turpmākie punkti), un Komisijas Lēmumā lietā C 50/06 *BAWAG*, 166. punkts. Skatīt Komisijas 2007. gada 5. decembra Lēmumu lietā NN 70/07, *Northern Rock* (OV C 43, 16.2.2008., 1. lpp.), Komisijas 2008. gada 30. aprīļa Lēmumu lietā NN 25/08, Glābšanas atbalsts *WestLB* (OV C 189, 26.7.2008., 3. lpp.), Komisijas 2008. gada 4. jūnija Lēmums lietā C 9/08 *SachsenLB* (OV C 71, 18.3.2008., 14. lpp.).

Norvēģijas iestāžu iesniegtajā informācijā nav nekā, kas norādītu, ka atbalsts bija paredzēts traucējuma novēršanai visā Norvēģijas tautsaimniecībā. Pat jaunākajā scenārijā, ja *Hurtigruten* būtu pārtraucis sniegt pakalpojumu un valsts būtu bijusi spiesta parakstīt jaunu līgumu par visu maršrutu vai tā daļām, šī transporta pakalpojuma pārtraukšana uz laiku nav uzskatāma par nopietnu traucējumu visā Norvēģijas tautsaimniecībā, pat ņemot vērā *Hurtigruten* pakalpojuma kultūras, sociālo un ekonomisko nozīmību.

Tādēļ Uzraudzības iestāde neuzskata, ka šajā gadījumā jāpiemēro atkāpe saskaņā ar 61. panta 3. punkta b) apakšpunktu. Tomēr Uzraudzības iestāde šo Norvēģijas iestāžu izteikto apgalvojumu aplūkos turpmāk, saistībā ar EEZ līguma 61. panta 3. punktu.

3.3.2. Pārstrukturēšanas pasākumi – EEZ līguma 61. panta 3. punkta c) apakšpunkts

Norvēģijas iestādes ir atsaukušās uz izņēmumu saskaņā ar EEZ līguma 61. panta 3. punkta c) apakšpunktu un apgalvojušas, ka valsts intervence uzskatāma par pārstrukturēšanas atbalstu.

Norvēģijas iestādes ir izteikušas viedokli, ka varētu būt izpildīti pārstrukturēšanas atbalstam būtiskie kritēriji atbilstīgi Uzraudzības iestādes glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņēm. Tās apgalvo, ka saskaņā ar glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 1. iedaļas 7. punktu *Hurtigruten* bija un ir svarīgs uzņēmums un ka tas bija grūtībās nonācis uzņēmums saskaņā ar šajās pašās pamatnostādņēs sniegto definīciju ⁽⁸⁶⁾.

Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu vispārējais princips ir ļaut piešķirt pārstrukturēšanas atbalstu tikai tādā gadījumā, ja konkurences kropļojumu izlīdzina ieguvums no uzņēmuma izdzīvošanas. Atļauja tiks piešķirta tikai tad, ja tiek strikti izpildīti nosacījumi, tostarp i) ka atbalsta piešķiršana ir ar nosacījumu, ka tiek īstenots pārstrukturēšanas plāns, kas saprātīgā laikposmā atjauno uzņēmuma ilgtermiņa dzīvotspēju; ii) atbalsta saņēmējam ir jāfinansē ievērojama daļa pārstrukturēšanas izdevumu (vismaz 50 % attiecībā uz lieliem uzņēmumiem); iii) ir jāveic kompensējoši pasākumi, lai novērstu vai samazinātu konkurences kropļošanas riskus (atsavinot aktīvus, samazinot jaudu vai klātbūtni tirgū utt.); iv) atbalstam jāaprobežojas ar nepieciešamo minimumu; v) pārstrukturēšanas plāns ir jāīsteno pilnībā; un vi) Uzraudzības iestādei ir jābūt iespējai pārliecināties, ka pārstrukturēšanas plāns tiek pienācīgi īstenots, izmantojot attiecīgās EBTA valsts regulāri iesniegtus ziņojumus.

Uzraudzības iestāde uzskata, ka konkrētie trīs pasākumi neatbilst nosacījumiem atbalsta apstiprināšanai, kas noteikti glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 3.2.2. iedaļā. Pirmkārt, atbalsta piešķiršanai jābūt ar nosacījumu, ka tiks īstenots

⁽⁸⁶⁾ Skatīt glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 32. punktu un 8.–12. punktu.

pārstrukturēšanas plāns⁽⁸⁷⁾, kas ir jāpaziņo Uzraudzības iestādei, un jāsaņem tās apstiprinājums⁽⁸⁸⁾. Norvēģijas iestādes Uzraudzības iestādei neiesniedza pārstrukturēšanas plānu, lai gan, piemērojot nolīguma 8. pantu, tika veiktas pārrunas ar *Hurtigruten*.

Kā apstiprina judikatūra⁽⁸⁹⁾, brīdī, kad tiek piešķirts atbalsts, valsts rīcībā jābūt saistošam un ticamam pārstrukturēšanas plānam. Uzraudzības iestāde šaubās, vai valsts atbildības korekcijas ir pārstrukturēšanas atbalsts un vai Norvēģijas iestāžu iesniegto informāciju attiecībā uz reorganizāciju un reformām, ko *Hurtigruten* veica galvenokārt 2008. gadā, lai risinātu uzņēmuma finansiālās grūtības, var uzskatīt par pārstrukturēšanas plānu glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu nozīmē.

Tāpat Uzraudzības iestāde neredz saikni starp papildu maksājumu summu, par kuru *Hurtigruten* un valsts vienojās, piemērojot *Hurtigruten* nolīguma 8. pantu par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, un uzņēmuma pārstrukturēšanas izmaksām.

Uzraudzības iestāde nav saņēmusi informāciju, kas rādītu, ka *Hurtigruten* pārstrukturēšana bija nosacījums atbalsta pasākuma īstenošanai. Gluži pretēji, Norvēģijas iestāžu parakstītajā vēstulē, kas datēta ar 2008. gada 5. novembri, nav atsauces uz pārstrukturēšanu vai pārstrukturēšanas plānu. Tas pats attiecas uz papildu nolīgumu, ko attiecīgi 2009. gada 8. jūlijā un 2009. gada 19. augustā parakstījušas Norvēģijas iestādes un *Hurtigruten*, bet tas drīzāk apstiprina kompensācijas piešķiršanu papildus sākotnējam līgumam, kas parakstīts 2004. gadā par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, un tajā nekas nav minēts par maksājumiem, kas būtu pārstrukturēšanas atbalsts. Turklāt, kad Norvēģijas Parlaments 2008. gada decembrī apstiprināja atbalsta piešķiršanu, nebija norādes, ka tas ir daļa no *Hurtigruten* pārstrukturēšanas⁽⁹⁰⁾. Visbeidzot, šķiet, ka Norvēģijas iestādēm nav iesniegta *Hurtigruten* 2009. gada 9. janvāra vēstule bankām⁽⁹¹⁾, kurā ir veikta atsauce uz "visaptverošu pārstrukturēšanas plānu", un, pat ja tā būtu iesniegta, vēstule nebija iestāžu rīcībā brīdī, kad tās pieņēma lēmumu piešķirt atbalstu, jo tā tika noformēta tikai pēc lēmuma par atbalsta piešķiršanu pieņemšanas. Turklāt neviens no abiem memorandiem, ko sagatavojuši *Hurtigruten* advokātu grupa, ne arī tiem sekojošā Norvēģijas iestāžu iesniegtā informācija nepamatoja secinājumu, ka 2008. gadā, kad iestādes pieņēma lēmumu par konkrētajiem trim pasākumiem, to rīcībā būtu bijis pārstrukturēšanas plāns.

Kopumā Norvēģijas iestāžu iesniegtā informācija konkrētajā gadījumā šķiet parādām, ka, apstiprinot šos trīs pasākumus

2008. gadā, valsts neņēma vērā apsvērumus par pārstrukturēšanu, bet gan tikai rūpējās par to papildu izmaksu segšanu, kas saistītas ar sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu⁽⁹²⁾.

Uzraudzības iestāde uzskata, ka pārstrukturēšanas plāna faktiska esība brīdī, kad EBTA valsts piešķir atbalstu, ir nepieciešamais priekšnoteikums glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu piemērojamībai. Atbalsta piešķirējas EBTA valsts rīcībā, "kad tās piešķir strīdīgo atbalstu, ir jābūt [glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu] prasībām atbilstošam pārstrukturēšanas plānam"⁽⁹³⁾.

Saskaņā ar glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņiem, ja trīs pasākumi būtu piešķirti kā pārstrukturēšanas atbalsts, *Hurtigruten* pārstrukturēšanas plānam Norvēģijas iestāžu rīcībā būtu bijis jābūt vēlākais tajā brīdī, kad tās veica NOK 125 miljonu maksājumu 2008. gada decembrī. Norvēģijas iestāžu iesniegtā informācija neparāda, ka Norvēģijas iestādēm bija iespējams pārbaudīt, vai pārstrukturēšanas plāns ir dzīvotspējīgs un vai tas balstīts uz reāliem pieņēmumiem, kā noteikts glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņēs. Tādējādi Uzraudzības iestāde secina, ka atbalsts *Hurtigruten* tika piešķirts, lai gan Norvēģijas iestāžu rīcībā nebija uzņēmuma pārstrukturēšanas plāna.

Nepastāvot saiknei starp šajā lēmumā identificētiem atbalsta pasākumiem un dzīvotspējīgu pārstrukturēšanas plānu, kuru apņemas pildīt konkrētā EBTA valsts⁽⁹⁴⁾, šajā gadījumā netiek pildīti glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu nosacījumi.

Turklāt saskaņā ar glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 2.2. iedaļu pārstrukturēšanas pamatā jābūt pamatotam, saskaņotam un vērienīgam plānam atjaunot uzņēmuma ilgtermiņa dzīvotspēju. Pārstrukturēšanas darbības nevar aprobežoties tikai ar finansiālu atbalstu iepriekšējo zaudējumu kompensēšanai, nenoskaidrojot šādu zaudējumu cēloņus.

Kā norādīts iepriekš I.5.2. iedaļā, Norvēģijas iestādes ir iesniegušas informāciju par četru punktu uzlabojumu programmu, kas tika iesniegta *Hurtigruten* ikgadējā kopsapulcē 2008. gada 15. maijā (ieņēmumu palielināšana, parāda samazināšana, izmaksu samazināšana un jauni un lielāki maksājumi par sabiedriskajiem pakalpojumiem), un pēc tam, 2009. gada februārī – finanšu pārstrukturēšana kā piektais punkts.

⁽⁸⁷⁾ Skatīt glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 33. punktu. *Hurtigruten* nav MVU.

⁽⁸⁸⁾ Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 34. punkts.

⁽⁸⁹⁾ Lieta C-17/99 Francija pret Komisiju [2001], *Recueil*, I-2481. lpp., 46. punkts, un apvienotās lietas C-278/92, C-279/92 un C-280/92 *Spānija pret Komisiju* [1994], *Recueil*, I-4103. lpp., 67. punkts.

⁽⁹⁰⁾ *St.prp. nr. 24* (2008-2009), 2008. gada 14. novembris un *Imst. S. nr. 92* (2008 – 2009), 2008. gada 4. decembris.

⁽⁹¹⁾ Atsauce uz to veikta Norvēģijas iestāžu 2010. gada 8. marta vēstules 9. lapā (Notikums Nr. 549465).

⁽⁹²⁾ No Norvēģijas iestāžu iesniegtās informācijas ir skaidrs, ka apņemšanās 2008. gadā piešķirt papildu kompensāciju nebija balstīta uz nosacījumu veikt *Hurtigruten* pārstrukturēšanu.

⁽⁹³⁾ Skatīt lietu C-17/99 Francija pret Komisiju [2001], *Recueil*, I-2481. lpp., 46. punkts.

⁽⁹⁴⁾ Skatīt glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 33. un 34. punktu.

Norvēģijas iestādes pieprasa, lai abi memorandi no *Hurtigruten* advokātu grupas (datēti ar 2009. gada 23. martu un 2010. gada 24. februāri) ar pielikumiem tiktu uzskatīti par uzņēmuma pārstrukturēšanas plānu. Uzraudzības iestāde norāda, ka iesniegtie dokumenti neatbilst glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņēs norādītajiem nosacījumiem. Konkrētāk, tie sīkāk neraksturo apstākļus, kuru dēļ uzņēmums nonāca grūtībās, tādējādi sniedzot pamatu atbalsta pasākumu piemērošanas izvērtēšanai, un memorandos nav ietverts tirgus apskats atbilstoši pamatnostādņu prasībām. Ņemot vērā vispārējās konkurences problēmas un striktos glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu noteikumus atbalsta apstiprināšanai, Uzraudzības iestāde secina, ka atbalsta pasākumi nav saderīgi ar EEZ līguma 61. panta 3. punkta c) apakšpunkta apvienojumā ar glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņēm.

Norvēģijas iestādes kā papildpunktu ir izvirzījušas viedokli, ka Uzraudzības iestādei jāņem vērā, ka *Hurtigruten* veiktie jūras pārvadājumi lielā mērā tiek veikti atbalstāmajās teritorijās.

Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 3.2.3. iedaļas 55. punktā paredzēts, ka, izvērtējot pārstrukturēšanas atbalstu atbalstāmajās teritorijās, Uzraudzības iestāde ņem vērā reģionālās attīstības nepieciešamību, piemērojot mazāk striktus nosacījumus attiecībā uz kompensācijas pasākumu īstenošanu un atbalsta saņēmēja ieguldījuma apmēru. Tā kā *Hurtigruten* iesniegtajā pārstrukturēšanas plānā nav šādu kompensācijas pasākumu⁽⁹⁵⁾ un Norvēģijas iestādes neizvirza argumentāciju par to, kā šis pamatnostādņu nosacījums konkrētajā gadījumā varētu attaisnot mazāku pašu ieguldījumu pārstrukturēšanā, Uzraudzības iestāde šo argumentu noraida.

4. SECINĀJUMS PAR ATBALSTA SADERĪBU

Pamatojoties uz iepriekšējo novērtējumu, Uzraudzības iestāde uzskata, ka konkrētie trīs pasākumi nav saderīgi ar EEZ līguma valsts atbalsta noteikumiem.

5. ATGŪŠANA

Saskaņā ar EEZ līgumu un Eiropas Savienības Tiesas judikatūru Uzraudzības iestādei ir tiesības lemt, ka konkrētajai valstij ir jāatceļ vai jāmaina atbalsts⁽⁹⁶⁾, ja tā secinājusi, ka tas nav saderīgs ar EEZ līguma darbību. Tiesa konsekventi ir uzskatījusi, ka valsts pienākums atcelt atbalstu, ko Eiropas Komisija uzskata par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, ir paredzēts iepriekšējās situācijas

⁽⁹⁵⁾ Atbildes uz lēmumu par procedūras uzsākšanu (Notikums Nr. 571486) 28. lapā Norvēģijas iestādes atsaukušās uz 3.2. iedaļu *Hurtigruten* advokātu grupas otrajā memorandā (datēts ar 24.2.2010.), kas pievienots Norvēģijas iestāžu vēstulei Uzraudzības iestādei 8.3.2010. (Notikums Nr. 549465). Šajā memorandā tikai uzskaitīti daži aktīvi un darbības, no kurām uzņēmums atbrīvojies, lai samazinātu parādus, un plāni atbrīvoties no vēl citiem aktīviem, bet, pēc Uzraudzības iestādes viedokļa, nav sniegts ticams plāns ieviest kompensācijas pasākumus.

⁽⁹⁶⁾ Lieta C-70/72 Komisija pret Vāciju [1973], *Recueil*, 813. lpp., 13. punkts.

atjaunošanai⁽⁹⁷⁾. Šajā kontekstā Tiesa ir noteikusi, ka mērķis ir sasniegts, ja atbalsta saņēmējs ir atmaksājis kā nelikumīgu atbalstu piešķirtās summas, tādējādi zaudējot tiesības uz priekšrocību, kāda tam tirgū bijusi salīdzinājumā ar konkurentiem, un ir atjaunota situācija, kāda tā bija pirms atbalsta izmaksāšanas⁽⁹⁸⁾.

Iepriekšminēto iemeslu dēļ Uzraudzības iestāde uzskata, ka konkrētie trīs pasākumi var radīt pārmērīgu kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, kas uzskatāma par valsts atbalstu, kurš nav saderīgs ar EEZ līguma darbību. Tā kā šie pasākumi netika paziņoti Uzraudzības iestādei, no 3. protokola II daļas 14. panta izriet, ka Uzraudzības iestāde lemj, ka nelikumīgs atbalsts, kas saskaņā ar EEZ līgumu nav saderīgs ar valsts atbalsta noteikumiem, no atbalsta saņēmējiem ir jāatgūst.

Pieprasot atbalsta atgūšanu, Uzraudzības iestādei jāievēro vispārējais proporcionalitātes princips⁽⁹⁹⁾. Saskaņā ar atgūšanas mērķi un proporcionalitātes principu Uzraudzības iestāde pieprasīs atgūt tikai to atbalsta daļu, kas nav saderīga ar EEZ līguma darbību. Daļu maksājumu, kas veikti saskaņā ar konkrētajiem trim pasākumiem, var uzskatīt par saderīgu kā kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu. Tādējādi ir jāatgūst tikai tā daļa trīs pasākumu ietvarā veikto maksājumu, kas ir pārmērīga kompensācija.

Norvēģijas iestādes tiek aicinātas iesniegt sīki izstrādātu un precīzu informāciju par *Hurtigruten* piešķirtās pārmērīgas kompensācijas summu. Lai noteiktu, cik lielu daļu no maksājumiem var uzskatīt par saderīgu ar EEZ līguma darbību atbilstīgi tā 59. panta 2. punktam kā kompensāciju par sabiedriskiem pakalpojumiem, ir pienācīgi jāņem vērā vispārējie piemērojamie principi šajā jomā, un jo īpaši šādi:

i) jāpastāv pienācīgam izmaksu un ieņēmumu sadalījumam starp sabiedriskajiem pakalpojumiem un darbībām, kas nav sabiedriskie pakalpojumi;

ii) sabiedrisko pakalpojumu kompensācija nevar segt vairāk nekā proporcionālu daļu pastāvīgo izmaksu, kas kopīgas sabiedriskam pakalpojumam un darbībām, kas nav sabiedrisko pakalpojumu sniegšana; un

⁽⁹⁷⁾ Apvienotās lietas C-278/92, C-279/92 un C-280/92 Spānija pret Komisiju [1994], *Recueil*, I-4103. lpp., 75. punkts.

⁽⁹⁸⁾ Lieta C-75/97 Beļģija pret Komisiju [1999], Krājums, I-3671. lpp., 64. un 65. punkts. Skatīt apvienotās lietas E-5/04, E-6/04 un E-7/04 *Fesil un Finnfjord*, PIL un citi un Norvēģija pret EBTA Uzraudzības iestādi [2005], EFTA Ct. Rep. 121, 178. punkts un C-310/99 Itālija pret Komisiju [2002], Krājums, I-2289. lpp., 98. punkts. Skatīt arī 2.2.1. nodaļu Uzraudzības iestādes pamatnostādņēs par nelikumīgu un nesaderīgu atbalsta atgūšanu, OV L 105, 21.4.2011., 32. lpp., EEZ papildinājums Nr. 23, 21.4.2011., 1. lpp., pieejamas tiešsaistē: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>.

⁽⁹⁹⁾ Skatīt apvienotās lietas E-5/04, E-6/04 un E-7/04 *Fesil and Finnfjord*, PIL un citi un Norvēģija pret EBTA Uzraudzības iestādi [2005], EFTA Ct. Rep. 121, 178.–181. punkts un lieta 301/87 Francija pret Komisiju [1990], Krājums, I-307. lpp., 61. punkts.

iii) sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas aprēķina pamatā nevar būt nereprezentatīvas hipotētiskas izmaksas, ja ir zināmas reālās izmaksas.

Šajā kontekstā ir svarīgi atcerēties, ka saskaņā ar 22. punktu pamatnostādnēs par sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju nevienam summam, kas ir pārmērīga kompensācija, nevar atstāt pieejamu uzņēmumam, uzskatot to par atbalstu, kas saderīgs ar EEZ līgumu saskaņā ar citiem noteikumiem vai pamatnostādnēm, ja vien tā nav apstiprināta,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Papildu nolīgumā paredzētie trīs pasākumi, ciktāl tie rada pārmērīgu kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem, ir valsts atbalsts, kas nav saderīgs ar EEZ līguma darbību EEZ līguma 61. panta 1. punkta nozīmē.

2. pants

Norvēģijas iestādes veic visus nepieciešamos pasākumus, lai atgūtu no *Hurtigruten* 1. pantā minēto un *Hurtigruten* nelikumīgi piešķirto atbalstu.

3. pants

Atbalsta atgūšana jāveic nekavējoties un saskaņā ar valsts tiesību aktos noteikto kārtību, ja tā nodrošina tūlītēju un efektīvu lēmuma izpildi. Atgūstamais atbalsts ietver procentus un saliktos procentus no dienas, kad atbalsts nonāca *Hurtigruten*

rīcībā, līdz pilnīgai tā atgūšanai. Procentus aprēķina, pamatojoties uz EBTA Uzraudzības iestādes Lēmuma Nr. 195/04/COL 9. pantu.

4. pants

Līdz 2011. gada 30. augustam Norvēģija informē Uzraudzības iestādi par kopējo summu (pamatsummu un atgūšanas procentiem), kas atgūstama no atbalsta saņēmēja, kā arī par pasākumiem, kas plānoti vai veikti atbalsta atgūšanai.

Norvēģijai Uzraudzības iestādes lēmums ir jāizpilda un atbalsts pilnībā jāatgūst līdz 2011. gada 30. oktobrim.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Norvēģijas Karalistei.

6. pants

Autentisks ir tikai lēmuma teksts angļu valodā.

Briselē, 2011. gada 29. jūnijā

EBTA Uzraudzības iestādes vārdā –

priekšsēdētājs

Per SANDERUD

Kolēģijas locekle

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV